

Олімпійський рух об'єднує людей незалежно від віку, статі, раси, політичних або релігійних уподобань. Спорт робить людину сильнішою і сприяє вирішенню одного із найважливіших завдань – вихованню здорової нації.

Україна може пишатися своїми спортивними здобутками. Імена багатьох уславлених українських спортсменів назавжди золотими літерами вписані в історію світового спорту. Саме на їх прикладах і має зростати молоде покоління, нова українська генерація.

Започаткований проект „Український спорт. Здобутки і сьогодення”, стане ще одним кроком до популяризації фізичної культури, спорту та здорового способу життя.

Від імені НОК України щиро вітаю учасників та читачів та бажаю колективу видавничого центру плідної роботи, вагомих результатів та нових творчих досягнень.

Президент Національного
олімпійського комітету України,
Олімпійський чемпіон

Сергій Бубка

Видатні досягнення атлетів України на міжнародній арені об'єднують українське суспільство, піднімають рівень відповідальності та самосвідомості, стають гідним прикладом для нашої молоді щодо її самореалізації. Своїми досягненнями вони примножують славу вітчизняної спортивної школи, звеличуючи її славетні традиції. Успіхи українських спортсменів на світових аренах були б неможливі без багатой історії українського спорту, без тієї основи, що була закладена кількома поколіннями спортсменів, фахівців та ентузіастів спорту.

Професійне відображення багатогранних спортивних подій нашої держави - важливий крок для поширення ролі фізкультурно-оздоровчої роботи серед різних верств населення, активне впровадження занять спортом в життя.

Відрадно, що вихід у світ видання "Український волейбол. Здобутки та сьогодення" слугуватиме прикладом для оздоровлення нації, популяризації здорового способу життя та розвитку фізкультурно-спортивного руху.

Переконаний, що реалізація загальнонаціонального проекту «Український спорт. Здобутки та сьогодення», підтверджує внесок нашої держави у світовий спортивний рух, як країни з великими потенційними можливостями, що виховала не одну плеяду спортивних зірок світової величини.

Голова Комітету
з питань сім'ї, молодіжної
політики, спорту та туризму

Павло Костенко

Сучасна сфера фізичної культури і спорту – велика та розгалужена індустрія, що динамічно розвивається і потребує інноваційних підходів.

У нових соціально-економічних умовах в Україні серед різних верств населення з кожним роком зростає популярність спортивної діяльності та рухової активності.

Тому вважаю своєчасним та актуальним започаткування загальнонаціонального проекту «Український спорт. Здобутки та сьогодення». Він стане одним із механізмів популяризації спорту та здорового способу життя.

Видання «Український волейбол. Здобутки та сьогодення» дасть можливість представити громадськості та світовій спільноті потужний спортивний потенціал України.

Упевнений, що книга стане безцінним джерелом знань про спортивний світ, а клуби та організації, представлені на сторінках видання, підкріплять імідж нашої держави на світовій спортивній арені.

Міністр України
у справах сім'ї, молоді та спорту

Юрій Павленко

Успіхи українських волейболістів не були б можливі без багатьох подій історії.

Свого розквіту волейбол на Україні досяг в 1952 році, коли ряд українських волейболістів увійшли до складу збірних команд СРСР. З того часу, аж до 1990 року, наші спортсмени незмінно входили не тільки в збірні команди СРСР, але й поповнювали ряди найсильніших волейбольних клубів Європи й Світу.

Україна виховала значну плеяду Олімпійських чемпіонів. У цьому плані особливо варто виділити збірну команду СРСР – олімпійських чемпіонів 1968 року, половину гравців якої становили представники українських клубів. У 70-ті – 80-ті роки з 12 команд вищої ліги першості СРСР – 6 команд представляли Україну.

Від дня свого заснування національна федерація прямує з метою – зміцнити позиції українського волейболу.

І на сьогоднішній день, книга "Український волейбол. Здобутки та сьогодення" стане ще одним джерелом знань про волейбольний світ. А волейболісти, тренери, судді, меценати, керівники клубів та аматори волейболу, всі від кого залежить доля і майбутнє волейбольної України, своєю згуртованістю і єднанням виведуть нашу країну в число лідерів Світового волейболу.

Поздоровляю всіх з виходом цього видання і висловлюю надію, що волейбольну Україну чекають великі перемоги.

Президент
федерації волейболу України

Володимир Турівський

Спорт був та залишається на сьогоднішній день одним із найпотужніших важелів розвитку особистості, особливо таких рис характеру як наполегливість, принциповість, вміння досягати поставленої мети, змагатися та перемогати. В масштабі всієї держави політика підтримки спорту є запорукою виховання фізично та морально здорової молоді, а це є найкращою інвестицією в наше майбутнє.

Переконаний, що проект «Український волейбол. Здобутки та сьогодення» стане не тільки важливим кроком на шляху популяризації здорового способу життя, а й послугує в якості ланки, що об'єднує різні покоління спортсменів та живить цінним досвідом молодь. Таким чином, цей проект має не тільки спортивний, а й соціальний аспект.

Україна має гідну спортивну історію, а також великий потенціал, реалізуючи який ми зможемо досягти значних успіхів на ниві спорту.

Щиро бажаю всім читачам та колективу видавництва ніколи не зупинятися на досягнутому, втілювати у життя нові креативні ідеї та впевнено йти уперед.

Президент Асоціації ветеранів
волейболу України,
Голова Ради директорів ЗАТ «Фуршет»

Ілля Битка

Пляжний волейбол в Україні - відносно молодий вид спорту і перші змагання пройшли в середині 90-х років. Але з самого початку він приваблював своїх прибічників своєю демократичністю, доступністю та надзвичайною елегантністю.

Виховальне значення пляжного волейболу для молоді важко переоцінити, тим паче, що цей вид спорту не тільки зміцнює волю та фізичну форму, але її вимагає концентрації найкращих людських якостей, тому що дві особи на спортивному майданчику надзвичайно залежні один від одного.

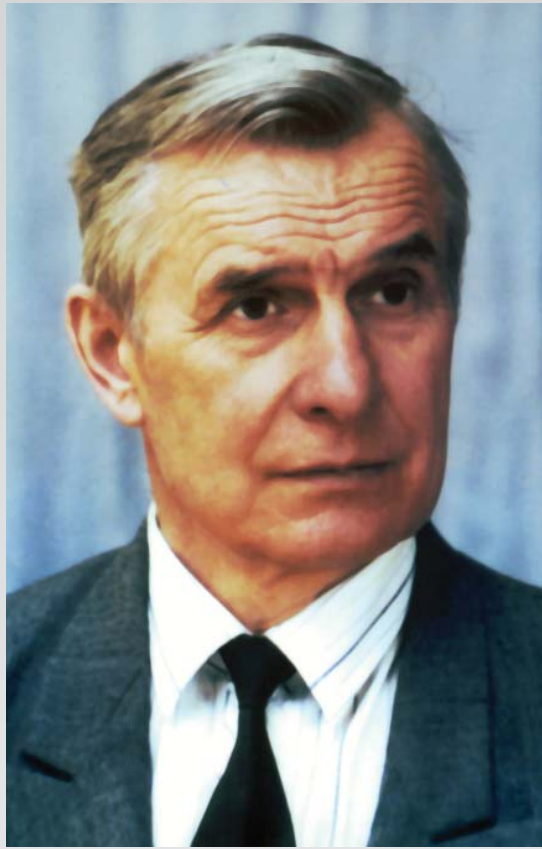
Взаємна відповідальність, бажання зробити все для спільної перемоги, формують найкращі людські якості, які так необхідні для повсякденного життя.

Останніми роками наші спортсмени все активніше приймають участь в міжнародних змаганнях, і треба підкреслити, що вони гідно представляють нашу державу на міжнародному рівні. Враховуючи те, що пляжний волейбол - це олімпійський вид спорту, держава повинна приділяти його розвитку значно більше уваги.

На завершення, не можна не висловити подяку і повагу до спортсменів, які демонструють на спортивних майданчиках високий рівень підготовки, повагу один до одного і фанатичну любов до пляжного волейболу.

Президент Асоціації
пляжного волейболу
Народний депутат України

Валентин Зубов

Спортивні ігри займають вагоме місце у всебічному розвитку нашої молоді, виховуючи колективізм, взаємодопомогу та відповідальність для досягнення командної перемоги, покращають фізичні якості та підвищують духовність спортсменів.

Україна дала світу багато видатних гравців, які і в різні роки вигравали звання Чемпіонів Олімпійських ігор, Світу та Європи.

Ми пишаємося спортивними здобутками старшого покоління, які є взірцем для нашої молоді.

В спортивних закладах, інколи в складних умовах працюють тренери - ветерани спорту поруч з молодими фахівцями, підіймають рівень фізичної культури та спортивні досягнення молодого покоління незалежної України. Дай Бог їм терпіння та сили духу не зупинятися на досягнутому в нелегкій але благородній справі.

Проект «Український волейбол. Здобутки та сьогодення» є цікавим та пізнавальним примірником для фахівців та спортсменів, наглядним прикладом для популяризації ігрових видів спорту та здорового способу життя.

Бажаю всім читачам натхнення та самовіданності в роботі на благо виховання молоді України, а також колективу редакції плідної праці, яскравих творчих доробок, успіхів та міцного здоров'я.

Президент Асоціації
дитячого волейболу України
Заслужений тренер України

Георгій Подденежний

ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ВОЛЕЙБОЛУ

ЕРМАКОВ

Сергій

Сидорович

Майстер спорту СРСР,
доктор педагогічних наук, професор,
голова експертної ради ВАК України
з фізичного виховання і спорту,
зав. кафедрою фізичного виховання,
проректор з наукової роботи
Харківської державної академії
дизайну і мистецтв.

Бурхливе та стрімке волейбольне життя провідних спортивних держав світу спонукає інших до пошуку історичних національних коренів та позитивних аспектів становлення і розвитку цього олімпійського виду спорту. Ця спроба повернути втрачені позиції мусить привернути увагу до негайного вирішення проблем волейболу в Україні і об'єднати зусилля вболівальників, тренерів, спортсменів, громадськості, клубів і окремих команд, меценатів, державних органів управління освітою та спортом. Тому є надія, що саме історична складова процесу розвитку гри в державі від його зародження і до Олімпійських вершин стане однією з рушійних сил, які спроможні подолати усілякі перешкоди і повернути Україну до когорти найсильніших волейбольних держав світу.

Волейбол на теренах нинішньої України з'явився майже одночасно на Сході і Заході. Так з Москви до Харкова у жовтні 1925 року правила гри, м'яч і сітку привіз директор науково-дослідного інституту фізичної культури В. А. Блях. Серед тих перших, хто розпочав грати у волейбол і надалі активно сприяв його розвитку, були В. Блях, Г. Шелекетин та ін.. Далі волейбол розповсюджувався до інших міст. За даними польських джерел інформації, у період з 1923 року волейбол з Варшави почав поширюватись до інших міст і у тому числі є згадування про м. Львів, який на той час входив до складу Польщі. Значні досягнення тих часів мала команда AZS (Львів), яка у 1933 році зайняла третє місце, а у 1934-1935 році – друге місце у першості Польщі. Мала значний успіх і команда Sokół (Львів), яка виборола зимову першість Польщі у 1933 році. Сьогодні вже відомі імена волейболістів, які сприяли розвитку волейболу на Закарпатті. Найкращі з них надалі продовжували грати вже у Львові. В цілому історія волейболу на Західних землях України ще потребує проведення додаткових досліджень. Це надасть змогу відкрити нові імена волейболістів, що прославляли свій край успіхами на місцевому або державному рівні та донести їх прізвища до волейбольної громадськості України.

Оскільки столицею України на ті часи був Харків, то волейбол найбільшу популярність спочатку завоював саме тут. Вже у 1927 році у першості міста брало 28 команд. Бурхливому розповсюдженню волейболу сприяли товариські зустрічі команд Харкова з представниками інших міст, таких як Дніпропетровськ, Київ, Одеса та ін..

Популярність волейболу настільки зростала з року у рік, що вже через три роки після його появи чоловіча та жіноча команди Харкова успішно представляли Україну на першій Спартакіаді народів СРСР.

Слід назвати імена перших переможців цих найважливіших змагань тих часів. Чоловіча команда Харкова: І. Михайличенко, В. Соломін, О. Шатоха, Г. Прусак, Є. Єлісєєв, І. Музикантський. Заради справедливості необхідно назвати ще одного учасника спартакіади – волейболіста Георгія Шелекетина, який тренувався разом з вищезазначеними спортсменами, але так розпорядилась доля, і він представляв Україну у легкій атлетиці. Взагалі з його ім'ям тісно пов'язана вся історія волейболу довоєнних часів як гравця і одночасно тренера, як доцента кафедри спортивних ігор і автора перших книг з волейболу. Саме завдяки Г. Шелекетину на сьогодні відомі імена гравців і подробиці волейбольних змагань і баталій тих часів. Жіноча команда Харкова посіла друге місце: Н. Капустіна, А. Сторожниченко, В. Ніколаєва, З. Шевцова, А. Власова.

Поступово складалась когорта найсильніших волейбольних міст України – Дніпропетровськ, Одеса, Київ. Зростанню популярності волейболу у довоєнні часи сприяли Всесоюзні турніри. Серед інших Всесоюзних змагань можна назвати турнір профспілкових команд, де переможцем 1939 року стала чоловіча команда залізничників з Харкова.

В цілому період 1925-1940 років був сприятливий у плані масового сприйняття населенням занять волейболом. У парках відпочинку багатьох міст на майданчиках зі штучним освітленням тривали ігри, які часто закінчували далеко за північ. Так само і у небагатьох на той період спортивних залах тренування розпочинались о 23:00. Факти цього періоду свідчать про тісний зв'язок масових занять з успіхами українських волейбольних команд на Всесоюзній арені. Це є позитивним прикладом для часів нинішніх у плані організації тренувального процесу, залученню населення і, особливо, дітей та молоді до занять волейболом, його пропаганди та ін.. Вищезазначене залишається на сьогодні обов'язковою передумовою успішності виступів окремих клубних і збірних команд України на змаганнях різного рівня.

Сумні і тривожні часи 1941-1945 років не обминули і волейболістів. Частина з них загинула на фронтах війни, інші повернулись пораненими або скаліченими. Саме з числа тих волейболістів, які захищали свою честь і совість та відстоювали свободу своєї сім'ї і близьких і до яких доля була сприятлива, почали формуватись команди для участі у першій післявоєнній першості СРСР та інших змаганнях. Українські команди активно починають спочатку просто приймати участь у всесоюзних змаганнях, а надалі і досягати значних успіхів. Так, у першості СРСР 1945 року Україну представляла чоловіча команда Харкова.

Для періоду 1946-1963 років характерним є поступове укріплення позицій українських команд на всесоюзній і міжнародній арені та делегування все більшої кількості гравців до збірної команди СРСР. Так першим представником українського волейболу у повоєнні роки (1949-1952 рр.) у складі збірної команди СРСР був М. Пименов. До найбільш гучних прикладів досягнень українського волейболу цього періоду слід назвати перемогу чоловічої збірної команди у Спартакіаді народів СРСР 1956 року та друге місце жіночої збірної. До цього слід додати, що поступово до збірних команд СРСР включається все більше представників і вихованців з українських клубів. Так вже у 1960 році у складі збірної команди СРСР, що стала чемпіоном світу, було два представники України. У 1962 році до складу чоловічої

збірної команди СРСР (чемпіон світу) входило шість представників українських клубів - В. Іванов, Ю. Венгеровський, Є. Лапинський, Ю. Поярков, Г. Мондзолевський, Е. Сибіряков і до жіночої (друге місце у чемпіонаті світу) – В. Волошук, Н. Задорожня. У 1963 році жіноча збірна СРСР стає чемпіоном Європи (у складі команди В. Мишак). У цей час значно укріплюються позиції жіночого волейболу завдяки досягненням команди Одеси: краща команда СРСР, володарі Кубку європейських чемпіонів 1962 року (А. Архангельська, В. Волошук, Ф. Гольдгубер, Т. Рассаднікова, Г. Логвиненко, Н. Задорожня, Л. Гуреева, Е. Коржова, Л. Вихор, Г. Петрашкевич).

Найбільш яскравим періодом волейболу в Україні слід вважати 1964-1990 роки, коли чоловіча збірна команда СРСР стала чемпіоном олімпійських ігор. З Токіо у 1964 році олімпійські медалі привезли три представники України і ще троє – срібні медалі у складі жіночої збірної команди СРСР. У наступних олімпійських іграх 1968 року у Мехіко до збірної команди СРСР входило 7 представників українського волейболу: Ю. Поярков, В. Беляєв, В. Михальчук, Є. Лапинський, Б. Терещук, В. Матушеvas, В. Іванов. До цього слід додати, що у команді також були ще два вихованці українського клубу – Г. Мондзолевський і Е. Сибіряков. Саме цей рік слід вважати тріумфом українського чоловічого волейболу. У порівнянні із зазначеним періодом подальші роки були менш успішними для представників України, а у складі чоловічої збірної команди СРСР було значно менше спортсменів з українських клубів: третє місце на Олімпійських іграх у 1972 році, перше у 1980 році і друге у 1988 році.

Серед інших успіхів у міжнародних змаганнях чоловічої збірної команди СРСР слід назвати: перемога у Кубку Світу 1977, 1982 і 1989 року та друге місце у 1985 році; перше місце у чемпіонаті світу 1978, друге - у 1986 і третє – у 1990 році; перше місце у чемпіонаті Європи 1977, 1981, 1983, 1985 і 1987 року. До складу збірної команди СРСР у різні роки від 1972 і до 1990 входили: Ю. Поярков, Є. Лапинський, В. Кривов, Ф. Лащонов, Ю. Панченко, О. Молібога, П. Воронков, О. Сорокалет, О. Смутильов, Ю. Коров'янський, О. Шадчин.

Серед чоловічих клубів цього періоду необхідно відзначити перемогу команди "Зірка" Ворошиловград у Кубку володарів Кубків європейських країн у 1973 році та успіхи у першості СРСР команд: «Шахтар (Донецьк) – друге місце у 1991 році, «Локомотив» (Харків) - третє місце у 1978 році, «Локомотив» (Київ) – третє місце у 1981 році. Слід також додати перемогу у відкритому чемпіонаті країн СНД 1992 року команди «Шахтар» (Донецьк).

У цей період у складі жіночої збірної команди СРСР вибороли на Олімпійських іграх золоті медалі: у 1980 році - О. Ахамінова і 1988 – О. Шкурнова та посіли друге місце у 1964 - Н. Абрамова, Л. Гуреева, В. Мишак і 1976 році – О. Казакова, Л. Рудовська, Л. Осадча.

Не менш важливими були успіхи і у інших змаганнях у складі жіночої збірної команди СРСР: перше місце у Кубку світу 1974 року (Є. Назаренко, Н. Горбенко); перше місце у чемпіонаті світу 1978 (Л. Тимофеева, Л. Осадча) і 1990 року (І. Горбатюк) та друге – у 1974 році (Л. Осадча, Н. Горбенко); перше місце у чемпіонаті Європи 1967 року (В. Мишак, Н. Абрамова), 1975 (Є. Назаренко, Г. Ростова, Л. Осадча, О. Козакова), 1978 (О. Соколовська, Л. Рудовська.), 1981 (О. Ахамінова, Л. Іванова, Т. Черкасова) та 1983 року (О. Соколовська, О. Позднякова.); перше місце на Всесвітній Універсіаді 1965 року (В. Мишак, Н. Абрамова, Т. Шурда, Л. Гуреева, Л. Шутова) та 1970 (Л. Рудовська, Л. Червякова, Н. Уварова, Н. Ларіонова) і 1973 року (Є. Назаренко, Н. Горбенко, Л. Мелешко, Л. Рудовська, О. Козакова); чемпіонаті Європи серед молодіжних команд 1966 року (В. Герасимова, Н. Уварова) та 1969 (Г. Ростова, В. Кликова) і 1971 року (Л. Осадча, І. Бачилова) та ін.. Слід також відзначити перемогу у Кубку володарів Кубків Європейських країн жіночої команди "Іскра" Ворошиловград (Є. Назаренко, Н. Горбенко, В. Колесник, Л. Мелешко, Н. Максимова, Л. Губка, Н. Кочерова, Р. Гатіна, Н. Журба, Т. Черкесова).

З успіхами вихованців українських клубів цього періоду на олімпійських аренах тісно пов'язані не менш важливі і вдалі їх виступи у складі збірної команди СРСР на міжнародних змаганнях різного рівня від чемпіонатів і Кубків Світу і до першості Європи. До цього слід додати успішні виступи збірних команд України на Спартакіаді народів СРСР, а також окремих чоловічих і жіночих клубів у першості СРСР, Кубку європейських чемпіонів. Взагалі, для тих часів характерним є високий рівень розвитку волейболу в Україні. Так у вищій лізі першості СРСР майже половина команд була представлена українськими клубами. Свідченням високої майстерності гравців є відомі факти, коли у першості України клуби вищої ліги іноді поступались командам, що не приймали участь у першості СРСР. Слід також підкреслити, що саме успіхи українських спортсменів на міжнародній і всесоюзній арені сприяли ефективній організації і проведенню широкого кола змагань для різних вікових груп, а також масовому підйому волейболу. Всі ці взаємопов'язані факти ще і досі залишаються актуальними для сучасної України. Саме як приклад, волейбол цього періоду є взірцем для нинішнього покоління у різноманітних аспектах. І яскравим прикладом цього є чемпіонат світу серед ветеранів волейболу 2000 року, коли всі чоловічі збірні команди України у п'яти вікових групах вибороли перші місця, а жіноча команда стала другою.

Після 1990 року значно змінились критерії успішності для українського волейболу у порівнянні з роками його тріумфу 1964-1990 рр. Відтепер просто участь збірної жіночої команди України в Олімпійських іграх 1996 року – є значний успіх. Також участь чоловічої збірної України у фіналі чемпіонату світу 1998 року – це також є успіх. У подальші роки успіхом вважається перше місце у Кубку ЄКВ (1990-1999 рік) та Кубку Топ-команд (2003, 2004 рік).

Разом з тим система підготовки перспективних молодих спортсменів в українських клубах ще і сьогодні зберігає свій високий рівень. Про це свідчать факти участі вихованців українських волейбольних клубів в Олімпійських іграх, чемпіонатах світу і Європи та окремих провідних клубів інших країн. Від дня визнання державою незалежності ціла плеяда вихованців українського волейболу увійшла до когорти кращих гравців світового волейболу, на яких рівняється молоде покоління спортсменів. Тому є всі підстави вважати, що національні і клубні команди та окремі гравці мають всі можливості для укріплення позицій України на міжнародній арені та цілеспрямованого підйому рівня волейболу і його масовості.

★
MIKASA®

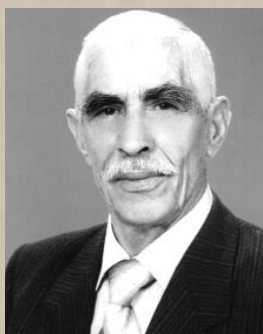

8044 249 34 60
8044 587 50 13
www.chmp.com.ua

КРАЩІ ГРАВЦІ ТА ТРЕНЕРИ УКРАЇНСЬКОГО ВОЛЕЙБОЛУ

АР КРИМ

ПОДОЛЬСЬКИЙ
Анатолій Іванович

Заслужений тренер УРСР, відмінник народної освіти України.

Народився 29. 03. 1937 р.

Працював тренером з підготовки молодіжної збірної УРСР, згодом збірної УРСР для участі у першості СРСР, тренером - вихователем у ДЮСШ Балаклавського району м. Севастополь.

Виховав багатьох відомих гравців серед яких Фомін Д.О. – багаторазовий чемпіон Європи та світу, володар Кубка світу тощо, Петунін Ю.О. – майстер спорту України, Гавлицький Є.П. - майстер спорту України.

Підготував команду срібних призерів першості СРСР серед юнаків 1984 р., та команду фіналістів перших Всеукраїнських юнацьких ігор (1992 р.).

Закінчив Киргизький Державний інститут фізичної культури в 1968 р. (м. Фрунзе)

Проживає в м. Севастополь.

ФОМІН
Дмитро
Олександрович

Заслужений майстер спорту, член збірної команди СРСР, амплау – нападник.

Народився 21.01.1968 р. у м. Севастополь.

Виступав за «Локомотив» Київ., «ЦСКА 2» та «ЦСКА» Москва – 1986 - 1988 рр.

З 1992 р. грав за італійські клуби – «Месседжеро» Ровенна, «Сіслей» Тревизо

Чемпіон СРСР – 1990 - 1991 рр., бронзовий призер чемпіонату Європи – 1993 р.,

чемпіон Європи – 1991 р., бронзовий призер Світової ліги – 1996 - 1997 рр., срібний призер Світової ліги – 1993 р.

бронзовий призер Кубка світу – 1989 р., володар Кубка світу – 1991 р., володар Кубка Європейських чемпіонів – 1992-1995 рр., 1999 р., володар Кубка Європи – 1992 - 1994 рр., володар Кубка Росії – 2003 р., гравець збірної команди світу

«Всі зірки» - 1991 р. Капітан збірної СРСР та Росії, Кращий нападник Світової ліги - 1993 р., самий результативний гравець Світової ліги - 1995 р., кращий нападник Кубка світу 1991 р. Закінчив Київський Державний інститут фізичної культури. Перший тренер – заслужений тренер УРСР – Подольський А.І. (Севастополь). заслужений тренер УРСР – Подденежний Г.Д. (Київ).

ХРИЧОВ
Леонід Петрович

Народився 15.07.1949 р. у м. Євпаторії. З 1967 р. до 1972 р. навчався у Донецькому державному університеті. Виступав за збірну команду Донецької області, згодом був запрошений до донецького «Шахтаря». Після військової служби із «Шахтаря» був запрошений граючим тренером до команди м. Сніжне (перевод Снежное). У 1984 р. повернувся до Євпаторії, де розпочав роботу з дівчатами. Команда дівчат Євпаторії неодноразово ставала переможницею та призером всеукраїнських змагань. У 1992 р. на базі дитячої команди було створено команду «Керкінітда», яка вже у перший рік свого існування посіла 11 місце у вищій лізі України.

У 1994 р. Хричев Л. П. призначений головним тренером молодіжної збірної команди України. Команда двічі за чотири роки пробивалася до фіналу чемпіонату Європи та чемпіонату світу (найвище досягнення – 4-те місце в Європі у 1995 р.). Вихованки Хричева грають у Бельгії, Німеччині, Іспанії та Австралії. Слід назвати Ковальчук Ганну, Смолянець Ірину, Голдобіну Тетяну, Абакумову Марію, Хричеву Наталію, які були учасницями різноманітних збірних України.

ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ

ЛАЗЕБНИК
Михайло Юхимович
(1916 – 1982)

Заслужений тренер УРСР, суддя національної категорії.

У 1952 році колектив волейболістів під його керівництвом виборює звання чемпіонів міста та області, представляє Вінничину на всіх великих республіканських змаганнях. Вихованці Михайла Єфимовича переходять до вищого класу – вони починають виступати на чемпіонатах України та здобувають право представляти Україну на першості СРСР по класу «Б». Вінничани були чемпіонами України, призерами та чемпіонами Збройних Сил СРСР (тренував команду Прикарпатського військового округу).

Колишній військовослужбовець, майор у відставці, Лазебник М.Є. грав за збірну м. Києва.

Підготував близько 50 майстрів спорту СРСР серед яких: капітан збірної СРСР Сорокалет О., колишній тренер збірної України Філіштинський І., майстри спорту Поветкін П., Томін М., Павленко В., Бродський В., член збірної команди м. Києва – Овсянкін М., чемпіонів світу серед ветеранів майстри спорту: Бондаренко О, Селезньов О, Нікорюк І. та багато інших знаних волейболістів.

ВОЛИНЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Заслужений тренер України, заслужений працівник фізичної культури та спорту України.

Народився 03. 06. 1950 р. у м. Луцьку. Головний тренер юнацької збірної команди України: чемпіон Всесоюзних юнацьких спортивних ігор 1988 р. (Іваново, Росія), срібний призер Європейських молодіжних олімпійських днів 1995 р. (Бат, Англія), срібний призер чемпіонату Східно - Європейської зональної волейбольної асоціації 2007 р. (Кульдіга, Латвія), фіналіст Чемпіонату Європи 2009 р. (Роттердам, Нідерланди).

З 2003 року і до нині – головний тренер жіночої волейбольної команди «Волинь-Університет» – чемпіон II літніх юнацьких спортивних ігор України 1997 р., чемпіон II літніх молодіжних ігор України 1998 р., срібний призер Універсиади України 2005 та 2007 рр., чемпіон України серед жіночих команд вищої ліги 2007 р.

Закінчив факультет фізичного виховання Луцького педагогічного інституту ім. Лесі Українки в 1974 р.

Проживає в м. Луцьку.

ГАЛИЦЬКИЙ
Богуслав Андрійович

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

Заслужений тренер України, майстер спорту. Народився 11.10.1941 р. у с. Бишів Київської області.

Виступав за «Буревісник» (Тбілісі) - 1961-1962 рр., де став дворазовим переможцем Всесоюзних студентських ігор. У 1963 році – 6-те місце на Спартакіаді СРСР (за Вірменію), у 1974 р. – 6-те місце у вищій лізі на чемпіонаті СРСР (за «Автомобіліст», Дніпропетровськ). Тренував: з 1969 р. до 1974 р. - граючий тренер, старший тренер команди вищої ліги СРСР «Автомобіліст» (Дніпропетровськ). З 1964 року до нині працює викладачем, старшим викладачем, завідувачем кафедри фізичного виховання та спорту Придніпровської державної академії будівництва та архітектури, доцент.

Кращі учні: – Молибога Олег, заслужений майстер спорту, срібний та золотий чемпіон монреальських та московських Олімпійських ігор. – тренував його з 1969 р. до 1974 р.

– Гура Станіслав, майстер спорту, чемпіон молодіжної першості Європи та світу 1977 р. – тренував його з 1974 р. до 1978 р. – Горбатюк Леонід, майстер спорту, кращий нападаючий СРСР 1986 р., член збірної команди СРСР.

З 1998 р. до 2008 р. був директором в/б клубу «Динамо» (Дніпропетровськ), «Локомотив» (Дніпропетровськ) - команда цього клубу виступала у суперлізі України.

Мешкає у м. Дніпропетровську.

ТИМЧЕНКО
Станіслав Федорович

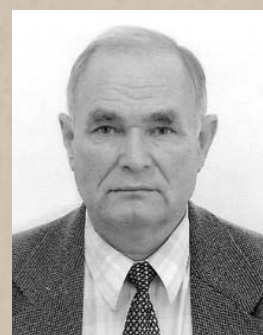
Заслужений тренер України. Народився 16.12.1939 р.

Освіта вища. У 1967 р. закінчив Київський інститут фізичної культури. З 1962 р. почав працювати тренером-викладачем з волейболу, має вищу категорію.

Серед його вихованців - чемпіонки світу, Європи, колишнього СРСР, України. Бубнов В.А. засновник команди «Академія-Дніпро-Десна», яка у сезоні 2004-2005 рр. зайняла 2-ге місце на чемпіонаті України з волейболу серед команд I ліги та у наступному сезоні взяла участь у вищій лізі.

За значний внесок у розвиток культури та спорту нагороджений: медаллю «За доблесну працю», відзнакою «Відмінник освіти України та СРСР», подяками голови облдержадміністрації, грамотами Державного комітету України з питань фізичної культури та спорту, подяками Федерації волейболу України, медаллю «За заслуги перед містом»

З 1975 р. до нині працює директором Міської спеціалізованої дитячо-юнацької школи олімпійського резерву м. Дніпропетровська.

БУБНОВ
Василь Антонович

Народився 20 серпня 1957 року в с. Балин, Дунаєвецького району, Хмельницької області.

Тренери: Гевал Микола Якович, вчитель фізичного виховання Хмельницької СШ №1.

Ручко Борис Антонович, тренер Хмельницької ДЮСШ.

Тимченко Станіслав Федорович, м. Дніпропетровськ.

Терещук Борис Павлович, м. Київ.

1977 р. – чемпіон Європи і Світу серед молодіжних команд у складі збірної команди СРСР.

1980 р. – бронзовий призер Чемпіонату СРСР у складі команди «Локомотив» м. Київ.

1983 р. – бронзовий призер Спартакіади народів СРСР у складі збірної команди України.

1988 р. – володар Кубка СРСР у складі команди «Локомотив» Київ.

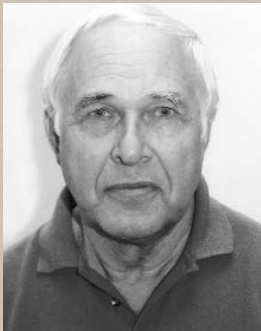
1979, 1983, 1987 р. р. – трикратний чемпіон Міжнародного союзу залізничників у складі збірної команди залізничників СРСР.

1992-1994 р. р. – тренер команди «Локомотив» м. Київ

1994-2000 р. р. – тренер команди «Азот» м. Черкаси

ГУРА
Станіслав
Сигизмундович

ПОРОНИК
Станіслав
Васильович

Заслужений тренер України.
Народився 07.04.1938 р. у м. Дніпропетровську. Освіта вища. У 1967 р. закінчив Київський інститут фізичної культури.
У 1967 р. почав працювати тренером-викладачем з волейболу. Серед його вихованців – Молибога Олег, заслужений майстер спорту СРСР, чемпіон Олімпійських ігор, чемпіон Європи, багаторазовий чемпіон світу, переможець Кубка світу. Перший тренер з 1967 р. до 1969 р. З 2006 року до нині працює інструктором-методистом Міської спеціалізованої дитячо-юнацької школи олімпійського резерву м. Дніпропетровська.

Майстер спорту, член збірної команди СРСР. Народився в 1962 р. у с. Дунаївці Хмельницької області.
Виступав за команди вищої ліги СРСР «Буревісник» (Одеса) – 1983-1984 рр., «Мотор» (Мінськ) – 1985-1989 рр.
Визнаний кращим нападаючим СРСР (1986 р.), фіналіст Кубка СРСР.
Закінчив Дніпропетровський інженерно-будівельний інститут (1979-1984 рр.). Перший тренер - Тимченко С.Ф., заслужений тренер України, у якого тренувався з 1919 р. до 1984 р. Проживає у м. Парижі (Франція).

ГОРБАТЮК
Леонід

МАЛІНОЧКА
(ГОРБАТЮК)
Ірина

Заслужений майстер спорту.
Народилась в 1963 р. у м. Дніпропетровську. Виступала за команду вищої ліги «Іскра» (Луганськ). Чемпіонка Європи серед збірних національних команд з волейболу (Голландія), бронзова призерка серед збірних національних команд Кубка світу з волейболу (Японія), чемпіонка світу у складі збірної команди СРСР (Пекін), ампула – зв'язкова. Закінчила Дніпропетровський національний університет. Перший тренер - Бубнов В.А. (1975-1980 рр.). Мешкає у Франції.

Заслужений тренер України з 1990 року.
Тренував команду суперліги України «Стірол» (Горлівка) – 1991-1997 рр., краще місце-3 на чемпіонаті України у 1997 році. Старший тренер команди суперліги «Динамо» (Дніпропетровськ) – 1998-2000 рр.
Вихованець Коровянський Юрій (у якого Петляков В.І. перший тренер). Став останнім чемпіоном СРСР у складі команди «Шахтар» м. Донецьк.

ПЕТЛЯКОВ
Володимир Іванович
(1944-2005)

МОЛИБОГА
Олег Олексійович

Заслужений майстер спорту СРСР.
Народився в 1954 р. у м. Дніпропетровську.
Виступав за команду «Автомобіліст» (Дніпропетровськ) у 1969-1974 рр. (тренер Тимченко С.Ф.), за ЦСКА (Москва), ампула – нападаючий II темп.
Закінчив Індустріальний технікум.
Срібний призер Олімпійських ігор (Монреаль), золотий переможець Олімпійських ігор (Москва), чемпіон Європи, багаторазовий чемпіон світу, переможець Кубка світу, неодноразовий чемпіон СРСР.
Перший тренер - Проник С.В. (1967-1969 рр.).
Нині – військовий пенсіонер. Займається суддівством (Суддя-комісар). Мешкає у м. Москві.

ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

ШАДЧИН
Олександр
Володимирович

Гравець збірної України та СРСР, майстер спорту міжнародного класу.
Народився 17.04.1969 р. у м. Кременчуці Полтавської області.
Виступав за «Шахтар» (Донецьк) з 1985 р. Грав у зарубіжних клубах Італії, Бразилії, Греції та Німеччини (1992-2006 рр.). У складі збірної України брав участь в чемпіонаті Європи 1993, 1995, 1997 рр. та чемпіонаті світу 1998 р.
Срібний призер чемпіонату СРСР 1991 р., чемпіон СНД 1992 р., чемпіон світу та Європи серед молоді. У складі національної збірної СРСР бронзовий призер Кубка світу 1989 р. та чемпіонату світу 1990 р., чемпіон Європи 1991 р., володар Кубка світу 1991 р., переможець турніру TOP FOUR 1990 р. (Японія). Виграв чемпіонат Італії, Німеччини, володар Кубків Бразилії, Греції та Німеччини.
У 1992 р. закінчив Слов'янський педагогічний інститут, факультет фізичного виховання.
Перший тренер – Шаляпін Станіслав Володимирович. Тренувався у Агасьянца Владислава Андрониковича і з 1985 р. у Проскуровського Анатолія Франковича.

Заслужений майстер спорту, заслужений тренер України, амплуа – нападник.

Народився 1 січня 1938 р. у м. Сухумі.

З 1957 по 1963 рр. – служив у Групі Радянських військ у Німеччині (ГРВН), граючи за її збірну у першостях РСФСР і Чемпіонатах Збройних Сил (член молодіжної збірної СРСР та збірної РСФСР). У складі збірної Збройних Сил СРСР грав за команду ЦСКА, яка приймала участь у Єврокубках. Виступав за збірну РСФСР (срібний призер Спартакіади народів СРСР - 1963 р.). З 1969 р. гравець команди "Радіотехнік" (Рига) - срібний призер чемпіонату СРСР – 1965 - 1966 рр., бронзовий призер чемпіонату СРСР – 1968-1969 рр. У складі збірної команди Латвії вигравав дві Спартакіади профспілок СРСР.

Олімпійський чемпіон 1964 р. (Токіо, Японія) у складі збірної команди СРСР. Спортивну кар'єру закінчив в м. Донецьку у 1973 р., куди переїхав у 1969 році.

З 1973 по 1976 рр. – тренер чоловічої команди м. Донецька. Срібні медалі – Ювілейної Спартакіади "Динамо". Бронзові медалі Чемпіонату України. З 1976 р. по даний час – тренер жіночої команди м. Донецька (Донецьк – "Спартак", Донецьк – "Електра" і Донецьк – "Медіка-ШВСМ"). За період з 1984 по 1991 рр. команда – неодноразовий призер чемпіонатів України. 1984 р. – команда під керівництвом Люгайло С.А. стала Чемпіоном України.

Підготував більше ніж 10-ти майстрів спорту СРСР і майстра спорту міжнародного класу – Павлову О.

З 1991 по 1996 рр. працював зі збірними командами Філіппін (1991 р. – бронзові медалі – чоловіки, жінки, 1993 р. – золоті медалі – жінки, бронзові – чоловіки, 1995 р. – срібні медалі – жінки, бронзові – чоловіки).

Закінчив Латвійський державний інститут фізичної культури та спорту в 1969 р.

Нагороджений почесними грамотами Латвійської РСР, ЦК ВАКСМ та Почесною грамотою Президента України.

З 1996 р. і по теперішній час працює з командою "Медіка-ШВСМ".

Проживає в м. Донецьк.

ЛЮГАЙЛО
Станіслав Антонович

Заслужений тренер СРСР, заслужений тренер України.

Народився 08.08.1941 р. у с. Хороль, Хорольського району (Приморський край Росія)

1975 – 1978 р. головний тренер команди «Трудові резерви» (чемпіон СРСР 1975 – 1976 р.), 1981 – 1995 рр. головний тренер донецької команди «Шахтар» (чемпіон ВЦРПС 1988 – 1989 рр., переможець «Золотого Кубка Азії» 1988 – 1989 рр. (Делі Індія), срібний призер чемпіонату СРСР 1990 – 1991 р., чемпіон СРСР 1990 – 1991 рр., чемпіон останньої Спартакіади народів СРСР 1991-1992 р., чемпіон України 1992 – 1994 рр., переможець відкритого чемпіонату Америки US – Open (Халіоке США) - 1994-1995 рр.)

Закінчив факультет фізичного виховання Кам'янець – Подільського педагогічного інституту в 1979 р

Проживає у м. Донецьку.

ПРОСКУРОВСЬКИЙ
Анатолій Франкович

Заслужений тренер України.

Народився 08.04.1958 р. у м. Первомайськ Миколаївської області .

1984-1986 рр. - тренер чоловічої команди майстрів «Шахтар» м. Донецьк.

1986-1995 рр. - старший тренер - начальник команди майстрів «Шахтар» м. Донецьк,

чемпіон СРСР 1991-1992 рр., срібний призер чемпіонату СРСР 1990-1991 рр., чемпіон України - 1992-1994 рр.

1991-1994 рр. - тренер-начальник команди збірної України, чемпіон останньої спартакіади народів СРСР (Київ) - 1991-1992 рр.

Закінчив факультет фізичного виховання Кам'янець-Подільського педагогічного інституту ім. Затонського В.П. у 1983 р.

Перший тренер - Сорокін Г. М., заслужений тренер СРСР - Проскуровський А. Ф.

ФЕДОРОВ
Сергій Федорович

ЗАКАРПАТЬСКА ОБЛАСТЬ

СКРЯБІН
Іван Іванович

Народився 16. 02. 1932 р. у м. Празі.

Виступав за команди «Іскра» (Київ) – п'ятиразовий та триразовий (1950 - 1952 рр.) чемпіон відповідно Уккрази та центральної ради товариства «Іскра»; «Спартак» (Київ) - срібний призер та фіналіст Кубка СРСР 1951 р., чемпіон Уккрази та центральної ради товариства «Спартак» 1953 - 1956 рр.; «Буревісник» (Ужгород) - переможець республіканських змагань серед студентських команд 1961р., чемпіон Уккрази та центральної ради товариства «Буревісник» 1967 р. Головний тренер збірної команди Уккрази «Колгоспник» з 1955 - 1985 рр. (шестиразового чемпіону Всесоюзних сільських ігор). Керівник республіканських семінарів по підготовці та перепідготовки тренерів та суддів із волейболу – 1970 - 1980 рр. Голова федерації волейболу Закарпаття (ФВЗ) – 1964 - 2006 рр. Закінчив київський інститут фізичної культури у 1953 р. Працює доцентом кафедри фізичної культури та спорту Закарпатського Державного університету.

Нині почесний президент Асоціації пляжного волейболу Закарпаття, віце - президент Закарпатської обласної федерації волейболу, голова арбітражної комісії, виконавчий директор федерації волейболу Закарпаття.

Проживає в м. Ужгороді.

ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСТЬ

ПЕРЕБИЙНІС
Віктор Васильович

Заслужений тренер України. Народився 07.06.1945 р. в м. Мала Виска, Кіровоградської області.

З 1975р. – тренер СДЮШОР «Орбіта» м. Запоріжжя. Неодноразовий призер та чемпіон України.

З 2000р. – тренер команди супер-ліги «Орбіта» (2002р.- 3 місце)

Головний тренер молодіжних збірних команд України:

1980г.н. (4 місце на Чемпіонаті Європи 1996р. Словачія, 6 місце на Чемпіонаті світу 1997р. Таїланд);

1984 р.н. (2 місце на Чемпіонаті Європи 2002р. Хорватія);

1988 р.н. (1 місце на Чемпіонаті Європи 2005р. Естонія, 6 місце на Чемпіонаті Світу 2005р. Китай, 3 місце на Чемпіонаті Європи 2006р., Франція).

Працював у командах м. Северодонецька (супер-ліга 2006р. – 3 місце), Черкас, Білої Церкви, Енергодара, Запоріжжя, Свердловська. Перший тренер – Дьяков А.П.

Закінчив Дніпропетровський технікум фізичної культури.

ПЕРЕБИЙНІС
Любов Миколаївна

Народилася 10.04.56 р. у м. Магнітогорськ, Челябінської області.

З 1977р. працює в ДСШ м. Запоріжжя.

В Чемпіонатах України серед дівчат 1983, 84, 86, 87, 88, 89, 90, 94 р.н. займала 1 місце.

В складі молодіжної збірної України в Чемпіонатах Європи та Миру грали вихованці 1980р.н. - 5 гравців, 1984 – 5 гравців, 1988 – 3 гравця.

Підготувала близько 30 майстрів спорту.

Перший тренер – Чурсіна Н.А.

Закінчила Московський державний центральний ордена Леніна інститут фізичної культури в 1977р.

Проживає у м. Запоріжжя.

ІЛЬНА (ШЕВЧУК)
Тетяна

Майстер спорту міжнародного класу, СРСР.

Народилася 1.01.1965 р. у м. Запоріжжі.

Виступала в клубах: «Орбіта» (Запоріжжя), «Олександрія» (Біла Церква), «Панатінаїкос» (Греція), «Олександрополь» (Греція), «Панелініос» (Греція), «ЗАОН» (Греція), «Ємлак банк» (Туреччина).

Закінчила факультет фізичного виховання Запорізького державного університету.

Срібний призер молодіжної першості СРСР 1982 р., чемпіон Кубка СРСР 1985 р., срібний призер Всесвітньої студентської універсиади (Югославія) 1987 р., бронзовий призер чемпіонату СРСР 1988-1989 рр., бронзовий призер чемпіонату Європи (Чехія) 1993 р., срібний призер чемпіонату Греції - «Панатінаїкос» (1994-1995 рр.), чемпіон Туреччини – «Ємлак банк» (1996 р.), багаторазовий чемпіон України.

Перший тренер - Віктор Васильович Перебийніс.

**МАТЕШУК
(ЛИСЕЧКО)**
Віта

Член збірної України та СРСР, майстер спорту міжнародного класу.

Народилась 12.02.1969 р. у м. Запоріжжі.

Виступала в клубах: «Орбіта» (Запоріжжя), «Луна» (Югославія), «Байер» (Німеччина).

Бронзовий призер чемпіонату СРСР 1988-1989 рр., бронзовий призер чемпіонату Європи (Чехія) 1993 р., чемпіон Югославії 1994-1995 рр., бронзовий призер чемпіонату Німеччини 1995 р., багаторазовий чемпіон України.

Перший тренер - Віктор Васильович Перебийніс.

Майстер спорту міжнародного класу, член Національної збірної України. Народилася в 1974 р. Виступала за команди «Орбіта» Запоріжжя - 1986 р., «Деніз» (Туреччина) - 1997 - 1998 рр. 1992 - 1997 рр. Бронзовий призер чемпіонату світу серед юніорів 1990 р. (Португалія), срібний призер чемпіонату світу серед молоді 1993 р. (Бразилія), бронзовий призер чемпіонату світу у складі Національної збірної України 1993 р. (Чехія), срібний призер Кубка Європейських Конфедерацій 1995 р. (Франція), 7-ми кратний переможець чемпіонату та 6-ти кратний володар кубку Ізраїлю. Проживає в Ізраїлі.

СУЛИМ
Світлана Олексіївна

Майстер спорту СРСР, заслужений тренер України.

Народився 29.10.1940 р. у м. Ташкенті Узбецької РСР.

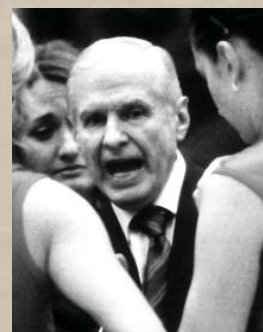
Засновник Запорізької школи волейболу (однієї із кращих у СРСР)

У 1971-1995 рр. - головний тренер волейбольного клубу «Орбіта» (Україна) - бронзовий призер чемпіонату України 1975 р., багаторазовий чемпіон СРСР, володар Кубка СРСР, дворазовий срібний призер та володар Кубка ЄКВ.

Тренер національної збірної команди України - 1975-1983 рр., тренер молодіжної збірної СРСР - 1984 р. (бронзовий призер молодіжної першості світу), головний тренер національної команди незалежної України - 1991-1995 рр. (бронзовий призер чемпіонату Європи, фіналіст чемпіонату світу) та молодіжної збірної України (срібний призер першості світу).

Головний тренер волейбольних клубів «Емлак-Банк» (Туреччина) - 1995-1998 рр., «Вакіф Банк, Гюнеш Сігорта» (Туреччина) - 1998-2007 рр. - чотириразові чемпіони країни, срібні призери Кубка ЄКВ та володарі Кубка кубків Європи.

З 2007 р. до нині - головний тренер волейбольного клубу «Сєвєродончанка» (чемпіон України та володар Кубка України) та головний тренер національної команди України.

БУЗАЄВ
Володимир Микитович

КИЇВСЬКА ОБЛАСТЬ

Народився 02.03.1920 р. у Нижньому Новгороді (Росія).

Заслужений майстер спорту СРСР, заслужений працівник фізичної культури й спорту України.

Виступав за команду «Спартак» (Київ): чемпіонат СРСР 1951 р. - 2-ге місце (Тбілісі), першість СРСР 1952 р. - 3-тє місце (Львів); першість СРСР 1953 р. - 3-тє місце (Одеса).

У складі збірної команди СРСР: чемпіон світу 1949 р. (Прага), 1952 р. (Москва); чемпіон Європи 1950 р. (Софія), 1955 р. (Париж); чемпіон універсіад: 1949 р. (Будапешт), 1951 р. (Берлін), 1953 р. (Бухарест); матч Дружби 1954 р. (Київ). Був капітаном збірної України, яка перемагала у товариських матчах зі збірними Румунії, Польщі, Росії та Білорусії, а у 1956 р. виграли І Спартакіаду народів СРСР.

У 1944 р. закінчив ДОЛІФК (Державний ордена Леніна інститут фізичної культури м. Москви).

З 1944 р. до 1994 р. працював у Київському інституті фізичної культури старшим викладачем, завідувачем кафедри спортивних ігор, доцент кафедри. З 1965 р. до 1971 р. - завідувач кафедри фізичного виховання Київського університету. Протягом роботи в КІФК очолював предметну комісію з волейболу. Опублікував 14 книг, виданих в Україні, останню - в Іспанії (1998 р.); велику кількість статей у газетах і журналах. Працював тренером (1958-1960 рр.) та викладачем в Національному інституті спорту Індії (1961-1962 рр.); тренером в Італії (1964 р.); експертом Міжнародного комітету Олімпійської солідарності (штаб-квартира у Римі) - Болівія, Колумбія (1975 р.), Гвінея, Малі й Марокко (1976 р.); завідувачем кафедри спортивних ігор у Національному інституті наук і технологій спорту - Алжир (1981-1983 рр.).

Нагороджений: Орденом Трудового Червоного Прапора, медалями «За трудову доблесть у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр.», «За трудову відмінність» (за роботу в Індії), Почесною грамотою президента МОК та Почесною грамотою «Кращому тренеру СРСР», знаками - «Відмінник фізичної культури», «Відмінник фізичної культури і спорту».

ПІМІНОВ
Михайло Павлович

ІВАНОВ
Володимир
Тимофійович

Член збірної команди СРСР, УРСР, заслужений майстер спорту СРСР, заслужений працівник фізичної культури і спорту, почесний громадянин міста Коростеня (Житомирська область).

Народився 10.09.1940 р. у м. Гомель (БРСР).

Виступав за команду «Локомотив» (Київ) - 1960–1972 рр.

Чемпіон Олімпійських ігор 1968 р. (Мехіко, Мексика), бронзовий призер чемпіонату світу 1966 р., бронзовий призер чемпіонату Європи 1967 р.,

переможець Спартакіади народів СРСР 1967 р.

Закінчив у 1968 р. Київський державний інститут фізичної культури.

Перший тренер – Клещев Ю., заслужений тренер СРСР Барський М. (Одеса).

Тренери — Небилицький Л., Піменов М.

Проживає у м. Києві.

ВЕРЕМІЄНКО
Всеволод
Володимирович

Заслужений тренер УРСР, майстер спорту СРСР, член збірної СРСР, УРСР. Народився 05.06.1945 р. у м. Умань Черкаської області. Виступав за «Буревісник» Харків – 1962-1968 рр., «Локомотив» Київ – 1968-1971 рр., «ЦСКА» Москва – 1971- 1973 рр., «Автомобіліст» Дніпропетровськ – 1976 р. Срібний призер чемпіонату СРСР 1969 р., чемпіон СРСР 1973 р., володар Кубка Європейських чемпіонів – 1973 р., чемпіон міжнародного союзу залізничників – 1971 р. Входив до списку 24 найсильніших волейболістів СРСР. Тренер чоловічих команд «СКА» Київ – 1973-1990 рр., неодноразових переможців та призерів Чемпіонатів Р.А. та В.М.Ф. Тренер збірної команди УРСР – чемпіон Спартакіади народів СРСР 1986 р. 1990- 1992 рр. – «Фабулон-Вашаш» (Будапешт, Угорщина), 1992-1993 рр. – «Хімічка-Усті-над-Лабой» (Чехія), 1993-1994 рр. – «Піонер-Ново-місто» (Словенія), 1995 р. – «Азот» (Черкаси), тренер жіночих команд з 1995 - 1996 рр. – «Хімволокно» (Черкаси), 1996-1998 рр. – «Геданія» (Гданськ, Польща), 1998-2002 рр. – «МНТУ» (Київ), 2005-2006 рр. – «Аппонель» (Кірьят-Атта, Ізраїль). 2001-2009 рр. – Віце-президент та Голова тренерської ради Асоціації пляжного волейболу України. Тренер молодіжної команди України з пляжного волейболу – бронзовий призер чемпіонату світу серед юніорів до 19-ти років (2007 р.) З 2002 р. працює тренером у СДЮШОР № 10 м. Київ. Закінчив Київський торгово-економічний інститут у 1975 р. Перший тренер – Панкєєв В.Б. (Сімферополь), заслужений тренер СРСР – Титарь В.А. (Харків), заслужений тренер СРСР – Чесноков Ю.Б. (Москва). Проживає у м. Києві.

ЗАПОРОЖЕЦЬ
Олег Павлович

Майстер спорту міжнародного класу СРСР, член збірної команди СРСР, РРФСР, УРСР, ампула – нападник II темп. Народився 14.01.1949. р. у с. Башмаково Пензенської області.

Виступав за команди «СКА» (Ростов-на-Дону) – 1966 - 1972 рр., «Локомотив» (Київ) – 1973 - 1977

рр., «Спартак» (Петропавловськ-Камчатський) – 1977 – 1980 рр.

Чемпіон РРФСР – 1966 – 1967 рр., 1969 р. 1971 р., срібний призер РРФСР – 1968 р. 1970 р., чемпіон ЗС РРФСР – 1966 р., 1968 – 1969 рр., 1971., чемпіон Спартакіади народів СРСР – 1971 р. (Москва), чемпіон Європи серед юніорів – 1969 р. (Таллінн), чемпіон Європи – 1971 р. (Мілан, Італія), срібний призер Чемпіонату СРСР – 1971 р., володар Кубка – 1973 р. у складі «Локомотив» (Київ).

П'ять років входив до списку 24 найкращих волейболістів СРСР.

Тренував команди з 1980 – 1981 рр. - «Спартак» (Петропавловськ-Камчатський), 1981 – 1984 рр. –

«Титан» (Запоріжжя), 1987 – 1991 рр. – «Сокіл» (Київ), 1996 – 2000 рр. – «Ремтехсельмаш» (Вінниця), 2000 – 2001 рр. - «Локомотив» (Київ), 2001 – 2004 рр. – «Аеропорт Бориспіль» (Бориспіль).

Закінчив Київський інститут фізичної культури в 1984 р.

Перший тренер – заслужений тренер РРФСР Зємович В.Г. (Ростов-на-Дону), тренери – Шамшур В.М. (Київ), заслужений тренер СРСР – Чесноков Ю.Б. (Москва), заслужений тренер РРФСР – Фураєв Ю.П. (Москва)

З 2004 р. до нині працює з командою «Факел - НТУНГ» (Івано - Франківськ).

ГНАТЮК
Генріх
Олександрович

Заслужений тренер України.

Народився 17.11.1936 р. у м. Києві.

Тренер ДЮСШ – 2 м. Києва – 1959-1966 рр., тренер Республіканської спортивної школи-інтернату, тренер збірних молодіжних команд України, неодноразових чемпіонів та призерів чемпіонатів та спартакіад серед молодіжних команд СРСР - 1966–1975 рр., головний тренер жіночої команди вищої ліги «Буревісник» (Київ) - 1975–1980 рр. 2-ге місце чемпіонату СРСР – 1976 р., тренер Київської школи – інтернату олімпійського резерву - 1981–1994 рр., тренер ВК «Мадост» (Загреб, Хорватія) – 1994-1999 рр., тренер жіночої команди суперліги «МНТУ» (Київ) – 2000-2005 рр.

У 1959 р. закінчив Київський Державний інститут фізичної культури.

Нагороджений Почесною грамотою Президії Верховної Ради України.

Заслужений тренер УРСР, майстер спорту СРСР, член збірної команди УРСР ампула – нападник II темп. Народився 07.11.1937 р. у м. Орша (Білоруська РСР). Виступав за «СКА» м. Винниця 1957 – 1959 рр., «Локомотив» Київ 1959 - 1969 рр. Бронзовий призер чемпіонату СРСР 1963 р., 1966 р., срібний призер чемпіонату СРСР 1969 р., чемпіон СРСР та Спартакіади народів СРСР – 1967 р. Багаторазовий призер та переможець чемпіонатів України. Тренер чоловічої команди «Локомотив» Київ - 1977 - 1984 рр., бронзовий призер чемпіонату СРСР. 1984 – 1987 рр. тренер жіночої команди «Сокіл» м. Київ, 1987 – 1990 рр. тренер чоловічої збірної команди СРСР з волейболу міжвідомчого центру олімпійської підготовки Держкомспорту УРСР, 1988 р. - чемпіон II Всесоюзних юнацьких ігор м. Іваново, 1989 р. - чемпіон I Всесоюзних молодіжних ігор м. Донецьк. Підготував 7 майстрів спорту. Закінчив Київський Державний інститут фізичної культури в 1967 р. Перший тренер - заслужений тренер УРСР Лазебнік М. Є. Працює старшим викладачем Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури. Проживає у м. Києві.

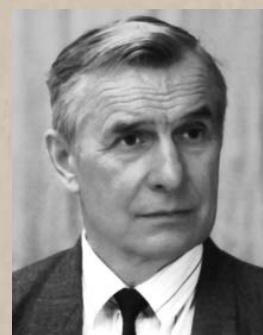
ОВСЯНКІН
Михайло Тарасович

Заслужений тренер України. Народився 19.12.1953 р. у с. Ушомир Житомирської області. Виступав за команди Новосибірська, Братська з 1974 - 1977 рр. У 1975 р. став чемпіоном, а в 1976 р. срібним призером першості Сибірі. Бронзовий призер першості СРСР серед сільських спортсменів у складі збірної команди УРСР. Фіналіст Кубка ВЦСПС 1980 р. команда «Шинник» Біла Церква. У 1980 р. почав працювати тренером у м. Біла Церква. З 1985 - 2003 рр. – директор Білоцерківської ДЮСШ № 2. З 1992 – 2001 рр. головний тренер команди «Рось – Університет». 1993 – 2007 рр. тренер юнацьких збірних команд України. 2003 – 2008 рр. тренер - селекціонер команди «Круг» Черкаси. З 2007 р. працює з жіночою збірною командою України з вадами слуху, чемпіони Європи 2007 р. (Бельгія), чемпіони світу 2008 р. (Аргентина). Закінчив факультет фізичного виховання Черкаського педагогічного інституту в 1974 р. Проживає у м. Києві.

ОСТАПЕНКО
Микола

Заслужений тренер України, відмінник народної освіти. Народився 26.08.1937 р. у с. Ацани в Грузії. Закінчив Київський державний інститут фізичної культури у 1959 р. 1959-1962 рр. – викладач кафедри фізичного виховання Київського медичного інституту ім. Богомольця. 1962-1967 рр. – старший викладач кафедри фізичного виховання Київського політехнічного інституту. 1967-1977 рр. – старший викладач кафедри фізичного виховання Київського державного університету імені Тараса Шевченка. 1959-1962 рр. – гравець команди київського «Спартака» - 2-ге місце УС Спартака 1960 р. (м. Грозний). З 1962 р. до 1970 р. – капітан студентської команди «Буревісник» (Київ) – 2-ге місце на чемпіонаті України 1964 р. З 1979 р. – тренер-викладач Київського спортивного інтернату. З 1985 р. – головний тренер збірної команди України (юнаків). Тренер збірної команди України (юнаки 1971 р.н.) – чемпіони Спартакіади школярів СРСР у 1987 році (Тбілісі). Команда юнаків 1973 р.н. чемпіони Спартакіади СРСР 1989 р. (Гродно), п'ятиразові чемпіони СРСР. Гравці команди України у складі збірної команди СРСР, чемпіони Європи: Моїсеєнко Павло, Фомін Дмитро, Черемисов, Коровянський Юрій. Василенко Ярослав визнаний на чемпіонаті світу в Португалії найкращим зв'язковим. Фомін Дмитро - володар Кубка світу 1995 р. (Токіо), кращий гравець світової ліги 90-х років, капітан збірної СРСР. Вперше збірна юнаків України 1978 р.н. брала участь на чемпіонаті Європи (Барселона) у 1995 р., посіла 5-те місце. Тренери: Подденежний Г.Д., Івлєв Б. З 1992 р. очолює дитячу комісію ФВУ. З 2003 р. – президент Асоціації дитячого волейболу України. З 2008 р. – віце-президент ФВУ.

ПОДДЕНЕЖНИЙ
Георгій Дмитрович

Заслужений тренер України, кандидат у майстри спорту СРСР, ампула – нападник II темп. Народився 30.04.1959 р. у м. Києві. Виступав за команду «Локомотив» Київ (дублюючий склад) з 1976 – 1979 рр. 1979 – 1981 рр. гравець команди майстрів «СКА» Київ, яку тренував заслужений тренер УРСР - Веремієнко В.В. Закінчив Київський технікум залізничного транспорту у 1979 р., Київський Державний інститут фізичної культури у 1987 р. 1981 – 1985 рр. тренер – вихователь ДЮСШ № 10 м. Київ. 1985 – 2005 рр. працював у СДЮСШОР «Локомотив» Київ. 2005 – 2009 рр. працює в СДЮСШОР № 10 м. Київ. Підготував 16 спортсменів I дорослого розряду, 6 кандидатів у майстри спорту, 4 майстра спорту, 1 майстра спорту міжнародного класу з пляжного волейболу Дідуха В. (срібний призер чемпіонату Європи 2006 р. та бронзовий призер чемпіонату світу 2007 р. (Польща). Перший тренер - Клігерман В. Й. Проживає у м. Києві.

РОМАНЕНКО
Ігорь Геннадійович

РОСТОВА (МАЗУР)
Ганна Миколаївна

Майстер спорту міжнародного класу СРСР. Народилась 17.12.1950 р. у с. Богданівка Кіровоградської області.
З 1968 р. виступала за команду майстрів з волейболу «Буревісник» (вища ліга).
З 1976 р. команда перейшла до СК «Зеніт» і мала назву «Сокіл».
Закінчила спортивну кар'єру в 1981 р.
Чемпіонка Європи серед юніорів 1969 р. (Рига, Латвія), чемпіонка Європи у складі національної збірної СРСР 1971 р. (Італія), чемпіонка Європи у складі національної збірної СРСР 1975 р. (Югославія), чемпіонка Спартакіади СРСР (Баку, Азербайджан), срібний призер Олімпійських ігор 1976 р. (Монреаль, Канада), триразова чемпіонка України, срібний призер чемпіонату СРСР. Виросла та навчалася в м. Нікополі Дніпропетровської області.
У 1968 р. закінчила школу і вступила до Київського інституту народного господарства, за спеціальністю економіст.
Нагороджена грамотами Президії Верховної Ради УРСР (1975 р.), Верховної Ради України (2002 р.) та Спортивного комітету України. Занесена до Літопису комсомольської слави СРСР (1976 р.). З 1981 р. до 1993 р. працювала в інституті «Діпррозв'язок».
Проживає у м. Києві.

РЯБУХА
Валерій Дмитрович
(09.01.1947 – 19.09.2002)

Заслужений тренер України. Суддя Всесоюзної категорії.
Народився у м. Умань. Виступав за команди «Буревісник» (Одеса), з 1966 р. СКА (Київ), чемпіон Збройних Сил СРСР 1967 р., та чемпіон УРСР 1967 – 1968 рр.
У 1970 р. поступив до Київського Державного інституту фізичної культури на педагогічний факультет.
З 1969 по 1978 рр. грав за команду «Темп» Київського авіаційного заводу, яка входила до ДСТ «Зеніт» де він працював у міськраді. З 1980 – 1986 рр. працював тренером жіночої команди «Сокіл» заводу «Артем» м. Київ.
У 43-му чемпіонаті СРСР команда зайняла 3-є місце.
1986 р.- тренер команди «Локомотив» (Київ). переможець Кубку СРСР – 1988 р., 1990 р., та
Х літньої Спартакіади народів СРСР.
З 1995 – 2000 рр. - головний тренер «Підшипник» (Луцьк). Під його керівництвом у 1999 р. команда виборола право грати у супер лізі чемпіонату України.
З 2000 – 2002 р.- головний тренер команди «Динамо» (Житомир). З 2002 р. головний тренер чоловічої команди м. Полтави.

СТАНІШЕВСЬКИЙ
Юрій
Костянтинович

Народився 5.03.1932 р. у м. Києві. Закінчив Київський державний інститут фізкультури у 1955 р. Працював тренером з волейболу в Україні та у Молдові. Був призначений старшим тренером збірних команд Дніпропетровської, Кримської областей, м. Києва, Молдови як юнацьких, так і дорослих; тренером жіночої збірної України. 1959 р. – 2-ге місце першості Уккради ДСТ «Спартак» - граючий тренер; 1970-1972 рр. – старший тренер команди вищої ліги першості СРСР – «Буревісник» (Київ) – 1971 р. – Мазур (Ростова) Ганна – чемпіонат Європи – 1-ше місце; Осадча Лілія – чемпіонат Європи мол. команди – 1-ше місце. Спартакіада народів СРСР – жіноча збірна команда України – 3-тє місце – тренер; 1972-1976 рр. – держтренер спорткомітету України з волейболу: XX Олімпійські ігри 1972 р. – Поярков Ю., Лапинський Є. – 2-ге місце; 1973 р. – чемпіонат Європи мол. команди – Ростова Г., Осадчая Л. – 2-ге місце; 1976 тренер РЗОШСП (Київ) – першість СРСР, юнаки – 1-ше місце, 1977 р. – 2-ге місце; чемпіонат Європи мол. команди – Поліщук В. – 1-ше місце; 1981 р. – чемпіонат світу мол. команди – Козлюк С. – 1-ше місце; 1986 р. – першість СРСР, юнаки. Команда Молдови (Тирасполь) – 2-ге місце; 1990 р. – першість світу, юнаки – Плешко О. – 2-ге місце. З 1986 р. до 1990 р. – тренер команди Молдовської РСР (юнацька, молодіжна) серед шести найсильніших команд СРСР. З 1961 р. бере участь у суддівстві змагань з волейболу України, Молдови, СРСР та Європи, з 1974 р. – суддя міжнародної категорії, неодноразово був суддею на іграх першості СРСР (ЦСКА – РАДІОТЕХНІК), визначаючих перше місце, входив до десятки найсильніших суддів СРСР.

ТЕРЕЦУК
Борис Павлович

Заслужений тренер України, заслужений майстер спорту СРСР.
Народився 18.03.1945 р. у м. Києві.
Тренував «Локомотив» Київ, «Анкара» (Туреччина), «Азот» Черкаси. Працював головним тренером Національної збірної України з волейболу.
Закінчив Українську ордену Трудового Червоного Прапора сільськогосподарську академію та Київський Державний інститут фізичної культури.
Працював старшим вихователем у Національному аграрному університеті на кафедрі фізичного виховання.
Перший тренер - Белкін Михайло Самойлович заслужений тренер УРСР.
Проживає в м. Київ.

Майстер спорту СРСР, почесний працівник фізичної культури та спорту. Народився 18.11.1933 р. Виступав за команди «Локомотив» (Тбілісі), «Спартак» (Київ), «Локомотив» (Київ). Грав за молодіжну збірну СРСР (1951-1955 рр.), чоловічу збірну СРСР (1955-1985 рр.) та збірну УРСР (1955-1963 рр.). Чемпіон світу серед молоді 1954 р. (Будапешт), бронзовий призер чемпіонату світу 1956 р. (Париж), чемпіон Спартакіади народів СРСР (1956 р.), бронзовий призер міжнародного турніру 8-ми найсильніших команд світу 1958 р. (Софія), переможець Міжнародного чемпіонату союзу залізничників 1959 р. (Харків), срібний призер Міжнародного чемпіонату союзу залізничників 1962 р. (Прага). Закінчив Тбіліський інститут інженерів залізничного транспорту в 1955 р. Аспірант Київського інституту народного господарства (1966-1970 рр.). Працював завідувачем сектора відділу НІІ будівельного виробництва Держбуду України – 1971-1980 рр., 1984-1995 рр. З 1995 р. до нині віце-президент Федерації волейболу України. З 1998 р. до нині президент Асоціації пляжного волейболу України. Нагороджений медалями «За трудову доблесть», «За спортивні досягнення», «Ветеран праці». Відзначений чисельними почесними грамотами. Проживає у м. Києві.

ТИЩЕНКО
Іван Михайлович

Заслужений тренер СРСР, України, Білорусі. Закінчив Мінський інститут фізичної культури. Виграв чотири бронзові медалі у чемпіонатах СРСР - "Іскра" (Ворошиловград) - 1973 р., 1974 р.; "Комунальник" (Мінськ) - 1986 р., 1987 р. На чемпіонаті Франції 1996 р. - 1 "Расінг" (Париж). Срібні медалі на чемпіонаті СРСР 1975 р., золоті медалі на чемпіонаті СРСР 1976 р., Кубок СРСР 1980 р. - "Іскра" (Ворошиловград). Кубок України 1995 р. - "Галичанка" (Тернопіль). Кубок володарів кубків європейських країн - "Іскра" (Ворошиловград) 1977 р., "Комунальник" (Мінськ) 1987 р. Виховав 42 майстри спорту СРСР, 16 майстрів спорту міжнародного класу, 7 чемпіонки Європи серед молоді, 4 переможниці Всесвітніх універсіад, 2 срібних призери чемпіонату Європи, 2 чемпіонки Європи, 3 чемпіонки Ігор доброї волі, 2 срібних призери чемпіонату світу, 2 чемпіонки світу, 2 володарі Кубка світу, 4 чемпіонки Спартакіади народів СРСР.

ЧЕРНОВ
Володимир Семенович

Державний тренер СРСР (1971-1991 рр.), заслужений тренер УРСР (1983 р.), заслужений працівник фізичної культури та спорту (№ 17, 1990 р.), майстер спорту СРСР, член президії Федерації волейболу СРСР (1975-1991 рр.), амплуа – універсал. Народився 29.10.1939 р. у м. Донецьку. Виступав за команди: «Медик» (Київ), команду майстрів «Локомотив» (Київ) – 1961-1966 рр. Грав за збірну м. Києва та молодіжну збірну СРСР. Перший президент Федерації волейболу незалежної України – 1990-1991 рр. З 1991 р. тренував зарубіжні команди - «Дубровник», «Ново-Місто» (Югославія), згодом став головним тренером ВК «Загреб-Младость» - фіналісти та напівфіналісти Кубка Європи, володарі Кубка Європи (1995 р.). У 1993 р. обіймав посаду уповноваженого України в Хорватії. Підготував 26 олімпійських чемпіонів світу та Європи. З 2003 р. до нині - президент Європейської асоціації ветеранів волейболу (EVVA), яка проводить турніри у Фінляндії, Польщі, Хорватії та Києві. Чемпіон світу серед ветеранів Тампере (Фінляндія) - 2000 р., 2004 р. Проживає у м. Києві.

ФЕДЮШИН
Віктор Петрович

Майстер спорту міжнародного класу, член збірної команди СРСР, амплуа – нападник II темп. Народився 11.03.1965 р. у м. Майкоп Краснодарського краю. Виступав за «Динамо» Луганськ – 1982 - 1986 рр., «Локомотив» Київ – 1986 - 1992 рр., «Нерітхаз» (Угорщина) – 1992 - 1993 рр., «Зірат Банк» (Туреччина) – 1993 - 1995 рр., «Пафіакос» (Кіпр) – 1995 - 1996 рр., «Бат'ям» (Ізраїль) – 1996 - 1997 рр., «Стирол» Горлівка – 1997 - 1998 рр., «Динамо» Луганськ – 1998 - 1999 рр., «Локомотив» Київ – 1999 - 2002 рр., «СКА Телеком» Київ – 2002 - 2003 рр. Чемпіон Європи серед молоді – 1984 р., чемпіон світу серед молоді – 1985 р., чемпіон Спартакіади народів СРСР - 1987 р., 1991 р., володар Кубка СРСР - 1988 р., 1990 р., переможець міжнародного турніру ім. В. І. Савіна (Москва) - 1989 р. Працював головним тренером ГУВС «Динамо» Краснодар у 2003 - 2008 рр., тренером «Урал 2» Уфа. Підготував чемпіона світу та Європи – Кириченко Д.М., гравця команди «Урал». Закінчив Київський Державний інститут фізичної культури в 1989 р. Перший тренер – Ільєщенко В.О. (Майкоп), тренери - заслужений тренер СРСР Северов Є.О., Нечай В.А. (Луганськ), заслужені тренери УРСР – Терещук Б.П., Рябуха В.Д. (Київ) Проживає в м. Києві.

АБДРАХМАНОВ
Ігор Володимирович

МОІСЕЄНКО
Павло Вікторович

Майстер спорту міжнародного класу, член збірної команди СРСР, амплуа - універсал. Народився 12.10.1963 р. у м. Сочі, Краснодарського краю. Виступав за «Локомотив» Київ – 1981 - 1991 рр., «Елітур» (Ізраїль) – 1991 - 1993 рр., «Тунгсрам» (Угорщина) – 1993 - 1994 рр., «Плато» (Швейцарія) – 1994 - 1996 рр., «Петрохема» (Словаччина) – 1996 - 2000 рр. Чемпіон Європи серед молоді 1982 р. (Німеччина), Чемпіон Європи 1987 р. (Бельгія), чемпіон світу серед залізничників 1983 р. (Могилев), володар Кубка СРСР 1988 - 1990 рр., переможець Універсиади 1985 р. (Кобе, Японія), призер Кубка США 1987 – 1989 рр., чемпіон Словаччини. З 2002 р. і до нині працює тренером – вихователем у Київському спортивному ліцеї - інтернаті Закінчив Київський Державний інститут фізичної культури в 1987 р. Перший тренер - заслужений тренер СРСР Кузьмин А. (Сочі), тренери - заслужені тренера СРСР: Терещук Б. (Київ), Платонов В. (Росія), Паршин Г. (Росія) та заслужений тренер УРСР Кондра В. Проживає в м. Києві.

ВОРОНКОВ
Павло Юрійович

Член збірної команди СРСР та УРСР, майстер спорту міжнародного класу СРСР, амплуа - зв'язковий. Народився 16.05.1956 р. в м. Хабаровську (Росія). Займатися волейболом розпочав у ДЮСШ-1 м. Миколаєва. Виступав за клуби: «Локомотив» (Київ) – 1973-1982 рр., «ЦСКА» (Москва) - 1982-1984 рр., СКА (Київ) - 1984-1990 рр., «Папірон» (Сегед, Угорщина) – 1991-1994 рр., «Кечкемет» (Угорщина) – 1994-1995 рр., «Ізола» (Словенія) – 1995-1996 рр., «Хацор» (Ізраїль) – 1996-1997 рр., «Макабі» (Тель-Авів) – 1997-1998 рр., «Синтез» (Київ, Україна) – 1998-2000 рр. Чемпіон СРСР 1983 р. – ЦСКА (Москва), бронзовий призер чемпіонату СРСР 1981р. – «Локомотив» (Київ), бронзовий призер Спартакіади народів СРСР 1983 р., чемпіон Європи серед юнаків 1974 р. – збірна України (Болгарія), чемпіон Європи серед юніорів 1975 р. (Німеччина), дворазовий чемпіон Міжнародного союзу залізничників (Чехословаччина, Болгарія), Кубок європейських чемпіонів 1983 р. - ЦСКА (Москва), чемпіон Європи - збірна СРСР 1981 р. (Болгарія), Кубок світу 1981 р. (Японія). У 1980 р. закінчив педагогічний факультет Київського державного інституту фізичної культури. Працював помічником тренера збірної України з волейболу Лихно Л. П., Михальчуком В. И., державним тренером України з волейболу, тренером клубних команд Ізраїлю, України. Нині тренує білоруський клуб «Металург-Біла» (м. Могильов). Перший тренер - Бомштейн В.Д., тренера - Небелицький Л. А., Платонов В.А., Шамшур В.М., Терещук Б.П., Клігер В.А., Веремеєнко В.В.

Заслужений тренер України, майстер спорту СРСР – перша серед жінок в Україні. Народилася у м. Києві. Виступала за команди «Медик», «Спартак» (Київ). Тренувала команду ВФСТ «Динамо» (Київ) – 1958 р., згодом працювала тренером - вихователем у ДЮСШ Працюючи секретарем у начальника Південно – Західної залізниці Кривоноса П.Ф. була ініціатором створення волейбольної секції. Фактично з цього моменту почалася історія створення СК «Локомотив» (Київ) у майбутньому команди вищої ліги. Виховала багатьох відомих волейболістів серед яких - Ярошенко В'ячеслав (чемпіон СРСР 1966 р. серед молоді), Панченко Юрій (заслужений майстер спорту, чемпіон Олімпійських ігор, чемпіон світу та Європи), Тищенко Єлизавета (чемпіон Олімпійських ігор, чемпіон світу та Європи). Закінчила Київський інститут фізичної культури.

БЕЛОВА
(ЄВТУШЕНКО)
Клавдія Василівна
(05.11.1914 – 04.11.1999)

Заслужений майстер спорту СРСР, член збірної команди СРСР амплуа - нападник І темп. Народився 05.02.1959 р. Виступав за команди "Локомотив" (Київ), «ЦСКА» (Москва) Володар Кубка СРСР – 1982 р., 1984 – 1985 рр., Бронзовий призер чемпіонату СРСР 1981 р., 1984 р. Чемпіон СРСР – 1985 - 1989 рр., бронзовий призер Спартакіади народів СРСР – 1983 р. Багаторазовий чемпіон Європи – 1979 р., 1981 р., 1983 р., 1985 р., 1987 р. Переможець Кубка світу – 1981 р., срібний призер чемпіонату світу – 1986 р., чемпіон світу – 1982 р., Срібний призер Олімпійських Ігор – 1988 р., чемпіон Олімпійських Ігор – 1980 р. Проживає та працює у м. Белгород (Росія).

ПАНІЧ
Мирон Наумович

ПАНЧЕНКО
Ігор Петрович

**ВОРОНКОВА
(БУЛАЄНКО)**
Віра Антонівна

Майстер спорту СРСР.
Народилася 27.09.1956р. у м.Вінниця
Виступала за команди "Буревісник",
"Сокіл" м.Київ.
Чемпіонка Європи серед юніорок 1975
рік(Німеччина).
Чемпіонат СРСР : 3 місце 1980 рік
"Сокіл".
Спартакіада народів СРСР : 3 місце
Перший тренер Ясевич Яків Мойсейо-
вич.
Працює тренером в Київському спор-
тивному ліцеї.

НЕБЕЛИЦЬКИЙ
Леонід
(05.05.1915 – 00.00.0000)

ЗИСКІН
Ілля

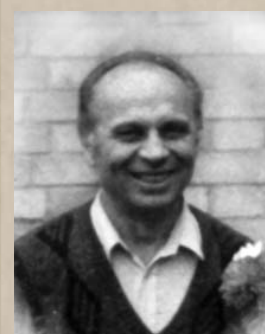
ХІНЧУК
Іон Маркович

**ПЕККЕР–
БІЛАКОВСЬКИЙ**
Борис

БЕЛКІН
Михайло
Самойлович

КАРВАСЬ
Юрій

ОСАДЧА
Лілія

НЕМАНИХІНА
Валентина Іванівна

Державний тренер СРСР (1978-1983 рр.), заслужений працівник фізичної культури та спорту України.
Народилася 26.02.1939 р. у м. Києві.
Виступала за команду «Скіф» (Київ), згодом «Буревісник» (Київ) – 1958-1959 рр. Багаторазовий переможець юнацьких першостей України та призер першостей СРСР.
Працювала старшим тренером юнацької збірної команди м. Києва у ДЮСШ № 2 з 1960-1978 рр.
Провідний фахівець спортивного комітету з фізичної культури та спорту м. Києва з 1983 р. по 1998 р. З 1999 р. – старший тренер резерву збірної команди України по м. Києву у Міністерстві України у справах сім'ї молоді та спорту.
Закінчила Київський інститут фізичної культури у 1960 р.
Підготувала багатьох майстрів спорту які входили до складу збірних команд Вищої ліги.
Нагороджена медаллю «Ветеран праці», відзнакою «Відмінник народної освіти», почесними грамотами Верховної ради УРСР, Кабінету Міністрів України та Міністерства України у справах сім'ї молоді і спорту.
Проживає у м. Києві.

ЛУГАНСЬКА ОБЛАСТЬ

БЕЛЯЄВ
Володимир Іванович

Заслужений майстер спорту СРСР, заслужений тренер України, член збірної команди СРСР, ампула - нападник.
Народився 07.12.1944 р. у м. Мічурінськ Тамбовської області. З 1961 р. представляв місто Луганськ і Україну на змаганнях самого високого рівня, виступав за спортивне товариство «Авангард» та «Зеніт». Срібний призер Спартакіади профспілок СРСР (1965 р.) у складі збірної України, чемпіон Спартакіади народів СРСР - 1967 р., чемпіон СРСР - 1967 р., чемпіон Європи (1967 р.) в складі збірної СРСР, Олімпійський чемпіон - 1968 р. (Мехіко), бронзовий призер Кубка п'яти континентів - 1969 р. Працював тренером чоловічої команди майстрів «Динамо» Луганськ (бронзові призери чемпіонату СРСР 1974 р.), старшим тренером «Іскра» Луганськ (срібні призери чемпіонату СРСР 1977 р.), старшим викладачем кафедри фізичного виховання Луганського сільськогосподарського інституту - 1973 - 1976 рр., вчителем фізичної культури СШ № 26 - 1985 – 1998 рр. З 2004 р. працював заступником голови обласної ради КП ФСТ «Колос». Заступник голови Луганського обласного відділення НОК України. Закінчив Луганський Державний педагогічний інститут ім. Т.Г. Шевченка в 1961 р. Нагороджений медалями «Ветеран праці», «Відмінник народної освіти України». У 2005 році присвоєно звання «Почесний громадянин м. Луганськ». Перший тренер – Кравченко Іван Назарович. Проживає у м. Луганську.

ЄГІАЗАРОВ
Гарій Шамоевич

Заслужений тренер України. Народився 29.06.62 р. у м. Баку. Закінчив Азербайджанський ДІФК у 1983 р., з 1987 р. на тренерській роботі. 1988-1989 рр. - тренер команди БЗБК (Баку), 9-те місце у вищій лізі чемпіонату СРСР. 1989-1990 рр. – тренер команди БЗБК (Баку), 3-тє місце у вищій лізі чемпіонату СРСР. 1991-1992 рр. – тренер команди «Автомобіліст» (Ташкент), 1-ше місце у першій лізі чемпіонату СРСР. 1992-1993 рр. – тренер команди «Іскра» (Луганськ), 2-ге місце на чемпіонаті України. 1993-1994 рр. – головний тренер команди «Іскра» (Луганськ), 1-ше місце на чемпіонаті України, 3-тє місце на Кубку ЄКВ (Європейської конфедерації волейболу). 1994-1995 рр. – головний тренер команди «Іскра» (Луганськ), 1-ше місце на чемпіонаті України, 3-тє місце на Кубку чемпіонів ЄКВ. 1995-1996 рр. - головний тренер команди «Іскра» (Луганськ), 1-ше місце на чемпіонаті України, 3-тє місце на Кубку чемпіонів ЄКВ. 1995-1997 рр. – головний тренер національної збірної України, 11-те місце на Олімпійських іграх в Атланті. 1998-2001, 2003-2004 рр. – тренер команди «Олімпія Теодора» (Італія), 2001-2003 рр. – головний тренер національної збірної України, 4-те місце на чемпіонаті Європи (2001 р.), 2-ге місце на молодіжному чемпіонаті Європи (2002 р.), 9-те місце на чемпіонаті Європи (2003 р.). 2004-2005 рр. – в.о. головного тренера команди «Динамо» (Москва), 2-ге місце в суперлізі чемпіонату Росії. З 2008 р. – головний тренер команди «Златогор» (Золотоноша). Підготував 10 майстрів спорту міжнародного класу.

Майстер спорту міжнародного класу.
Народилася 12.06.1951 р. Чемпіон Європи серед юніорів 1971 р., бронзовий призер чемпіонату СРСР 1973 р., володар Кубка світу 1973 р. (Уругвай), чемпіон Всесвітньої універсиади 1973 р. (Москва), срібний призер чемпіонату СРСР 1974 р., срібний призер чемпіонату світу 1974 р. (Японія), чемпіон Спартакіади народів СРСР 1975 р., здобула І місце на чемпіонаті СРСР 1976 р., володар Кубка кубків європейських країн 1977 р., срібний призер чемпіонату СРСР 1978 р.

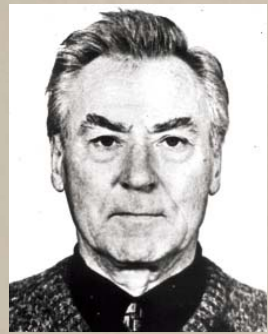
Майстер спорту міжнародного класу.
Народилася 19.06.1950 р. Бронзовий призер Спартакіади народів СРСР 1971, 1983 рр. (Москва), володар Кубка світу 1973 р. (Уругвай), срібний призер чемпіонату СРСР 1974 р., І місце Спартакіада народів СРСР 1975 р. (Баку), чемпіон Європи 1975 р., І місце чемпіонаті СРСР 1976 р., володар Кубка кубків європейських країн 1977 р., срібний призер чемпіонату СРСР 1978 р., володар Кубка СРСР 1980 р., чемпіон світу серед ветеранів 2004 р. (Фінляндія).

НАЗАРЕНКО
Євгенія П.

Заслужений тренер України. Народився 13.11.1936 р. в с. Родаково Луганської області. З 1968 р. тренував жіночу команду ДСТ «Колос» (триразовий чемпіон СРСР сільських спортивних ігор, срібні та бронзові призери всеукраїнських спортивних ігор серед студентів аграрних ВУЗів, бронзові призери студентської ліги України 2003 – 2004 рр., срібні призери Кубка України Міністерства аграрної політики серед ВУЗів - 2005 р.). Підготував більш ніж 60-ти кандидатів в майстри спорту. Закінчив з відзнакою Ворошиловградський технікум фізичної культури в 1956 р., Луганський Державний педагогічний інститут у 1960 р. З 1960 р. працює в Луганському Державному аграрному університеті з 1968 р. - старший викладач, з 1987 р. – доцент кафедри фізичного виховання. Нагороджений медаллю «За доблесну працю», «Ветеран труда», знаками «Відмінник аграрної освіти та науки», «Відмінник освіти України», та почесними грамотами Луганської обласної державної адміністрації. Проживає у м. Луганськ.

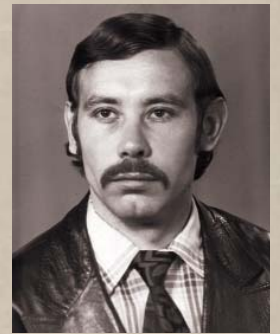
КОНДРА
Володимир
Миколайович

КОНОВАЛОВ
Микола Григорович
(13.09.1935-00.00.0000)

Заслужений тренер України. Народився у м. Єйську Ставропольського краю (РРФСР). Тренував команди «Спартак» (Донецьк), «Іскра» (Луганськ). У 1985 р. створив спеціалізований клас волейболу у луганський ДЮСШ № 1, який згодом стає триразовим чемпіоном України (1989 – 1991 рр.) серед учнів загальноосвітніх шкіл. На базі команди створюється збірна України, яка виграла попередні ігри чемпіонату Європи і в фіналі посіла 5-те місце серед 33-ох європейських команд. Виховав плеяду спортивних зірок серед яких майстри спорту міжнародного класу: Гатіна Р., Дубініна М., Колесник В., Мелешко Л., Єрьоміна Н., Кабариза Ю., та багато інших. З 2000 р. Луганське обласне відділення НОК, Луганське обласне управління по фізичному вихованню та спорту МОН України та СДЮШОР № 1 проводять меморіал М.Г. Коновалова.

Заслужений майстер спорту СРСР, член збірної РСРС, УРСР, ампула зв'язковий. Народився у м. Запоріжжі. Виступав за команду «Зірка» Луганськ. Значні спортивні досягнення почалися з 1972 року. В цьому році команда стає срібним призером чемпіонату СРСР. «Зірка» Луганськ виграв Кубок володарів Кубків Європейських країн у 1973 р., бронзові призери чемпіонату СРСР (1976 1979 рр.) У складі збірної СРСР став чемпіоном Європи 1977 р. (Фінляндія), 1979 р. (Франція), чемпіоном світу 1978 р. (Італія), Олімпійським чемпіоном 1980 р. (Москва). Відзначений Почесною грамотою Президіума Верховної Ради Української РСР (1978 р.) та медаллю «За трудову доблесть» (1980 р.). До кінця свого життя Валерій Михайлович оставався вірним своєму клубу.

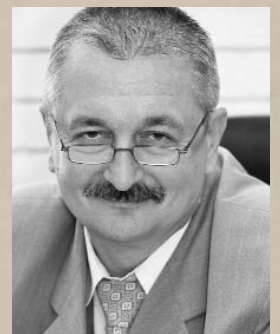
КРИВОВ
Валерій Михайлович
(21.09.1951 – 23.12.1994)

ПЕЧЕНКО
Валентин
Миколайович

Заслужений тренер України. Народився 02. 01. 1935 р. Працював тренером на Луганському тепловозобудівному заводі з 1958 по 1968 рр., тренером Луганської ДЮСШ з 1968 по 1971 рр. Підготував гравців молодіжної збірної СРСР: Бочарова К., Мишина О. (чемпіони Європи 1975 р.), Недобегу К. (чемпіон Європи 1979 р.), Зайцева І. (чемпіон Європи 1985 р.), Попова І., Філіппова Ю. (чемпіони Європи 1988 - 1989 рр.) та гравців Національної збірної СРСР: Зайцева І., Попова І., Філіппова Ю. (володарі Кубка світу 1991 р.), а також багатьох гравців молодіжної й Національної збірних України. Закінчив Луганський педагогічний інститут у 1958 р. З 1971 року і до нині – вихователь волейболу Луганського обласного вищого училища фізичної культури.

Майстер спорту СРСР, заслужений тренер УРСР. Народився 17.02.1954 р. у м. Нижній Тагіл, Свердловської області (Росія). Виступав за команду «Зірка» (Ворошиловград) у 1971-1982 рр., Тренував чоловічу команду «Динамо» (Луганськ) - 1984-1994 рр. Закінчив факультет фізичного виховання Ворошиловградського державного педагогічного інституту в 1980 р. Перший тренер – Дмитренко В.П. Проживає в м. Луганськ.

ПРОЦЕНКО
Олександр Григорович

ЛАЦОНОВ
Федір Серафимович

Заслужений майстер спорту СРСР, член збірної команди СРСР, УРСР, ампула - нападник.
Народився 04.11.1950 р. у м. Ровенькі Луганської області. Виступав за команду «Зірка» Ворошиловград – володар Кубка володарів кубків Європейських країн 1973р., бронзовий призер чемпіонату СРСР 1976 р. 1979 р.
У складі збірної СРСР став чемпіоном Європи 1977 р. (Фінляндія), 1979 р. (Франція), володарем Кубка світу 1977 р. (Японія), чемпіоном світу 1978 р. (Італія), Олімпійським чемпіоном 1980 р. (Москва).
1984 - 1993 рр. тренер команди «Іскра» Луганськ, 1993 - 1994 рр. - головний тренер жіночої команди «Едждаджи-баші» (Стамбул, Туреччина), 1994 - 1995 рр. - тренер «Динамо» Луганськ, 1995 - 1996 рр. – головний тренер «Бешикташ» (Стамбул, Туреччина), 1996 - 1997 рр. - головний тренер «Хакир'ятим» (Кир'ятхаїм, Ізраїль), 1997 - 1999 рр. - тренер «Динамо» Луганськ, 1999 - 2000 рр. - головний тренер «Азот» Черкаси, 2002 - 2004 рр. - головний тренер чоловічих Національних збірних Пакистану, 2004 - 2006 рр. - головний тренер «Северодончанка» Северодонецьк, 2006 - 2008 рр. - головний тренер «Іскра» Луганськ.
Працює заступником голови Луганського обласного відділення НОК України.
Закінчив Ворошиловградський машинобудівний інститут.
Відзначений Почесною грамотою Президіума Верховної Ради Української РСР (1978 р.) та медаллю «За трудову доблесть» (1980 р.). У 2007 році присвоєно звання «Почесний громадянин м. Луганськ».
Проживає в м. Луганську.

СЕВЕРОВ
Євген Олександрович

Майстер спорту СРСР, заслужений тренер СРСР, заслужений тренер України, заслужений працівник фізичної культури та спорту України.
Народився 10.08.1938 р.
Тренував чоловічу команду «Зірка», з 1982 р. «Динамо» (бронзовий призер чемпіонату СРСР 1976 р., 1979 р., срібний призер чемпіонату СРСР 1972 р.) та Національну збірну команду Марокко.
Підготував плеяду гравців, які залучалися до збірної команди СРСР серед яких Лашонов Ф. та Кривов В. (чемпіони Європи 1977 р. (Фінляндія), 1979 р. (Франція), чемпіони світу 1978 р. (Італія), Олімпійські чемпіони 1980 р. (Москва)).
Нагороджений медаллю «За трудову доблесть» та Почесною грамотою Президіума Верховної Ради Української РСР.
У 1998 р. присвоєно звання «Почесний громадянин м. Луганськ» та «Почесний динамовець України».
Працює в обласній раді ФСТ «Динамо» України, та радником губернатора з питань фізичної культури та спорту.
Проживає у м. Луганськ.

СЛЕПЦОВ
Валерій Миколайович

Заслужений тренер України, майстер спорту міжнародного класу СРСР, ампула – зв'язковий.
Народився 13.06.1948. р. у м. Луганську.
Виступав за команду «Зірка» (Луганськ) з 1968 - 1976 рр., срібний призер Чемпіонату СРСР 1972 р., володар Кубка кубків Європи 1978 р. (Афіни, Греція), срібний призер Кубка кубків Європи 1974 р. (Брюссель, Бельгія).
Працював з 1976 - 1993 рр., тренером, старшим тренером в Луганському вищому училищі фізичної культури.
З 1994 – 1996 рр. - головний тренер чоловічих команд «Вуглик» (Торез), 1996 - 1998 рр. – «Сумиглавпостач» (Суми), 2002 - 2006 рр. - головний тренер жіночих команд «Іскра-Педуніверситет» (Луганськ), 2006 – 2007 рр. – «Северодончанка» (Северодонецьк), з 2008 р. і до нині «Регіна» м. Рівне.
Закінчив Луганський педагогічний інститут у 1973 р. доцент.
Нагороджений відзнакою «Відмінник освіти України».
Перший тренер – Кравченко Іван Назарович.
З 2008 р. до нині працює з командою «Регіна» (Рівне).

ЧЕРКАСОВА
Тетяна

Майстер спорту міжнародного класу.
Народилася 08.04.1959 р.
Срібний призер чемпіонату СРСР 1974 р., чемпіон Європи серед молоді 1975 р.,
здобула I місце на чемпіонаті СРСР 1976 р., володар Кубка кубків європейських країн 1977 р., срібний призер чемпіонату СРСР 1978 р.

Майстер спорту міжнародного класу.
Народилася 29.10.1953 р.
Бронзовий призер чемпіонату СРСР 1973 р.,
Срібний призер чемпіонату СРСР 1974 р.,
Чемпіон Всесвітньої універсиади 1977 р.

ІВАНОВА (ГУБКА)
Лариса

Заслужений тренер СРСР і УРСР.

Народився 28.06.1929 р.

Тренував команду «СКА» (Одеса), команду Групи Радянських військ у Німеччині «ГРВН» (НДР), чоловічу волейбольну команду «Зірка» (Луганськ), жіночу волейбольну команду «Імпульс» (Волгодонськ, Росія).

Підготував 12 майстрів спорту міжнародного класу та 3-ох Олімпійських чемпіонів – Беляев В., Кривов В., Лащонов Ф.

Проживає в м. Волгодонськ, Ростовської області (Росія).

МИКОЛАЇВСЬКА ОБЛАСТЬ

Майстер спорту міжнародного класу, член збірної команди СРСР амплуа - зв'язуючий.

Народився 14. 04. 1965 р. у м. Миколаїв.

1980 - 1984 роки виступав за команду "Локомотив" (Харків).

1985- 1994 роки – гравець команди ЦСКА (Москва).

Чотирихкратний чемпіон СРСР у складі команди ЦСКА (Москва).

Трьохкратний володар Кубка Європейських чемпіонів, володар Суперкубка.

1987 році став чемпіоном Європи.

Чемпіон світу серед юнаків.

Закінчив харківський інститут фізичної культури та спорту.

Перший тренер – заслужений тренер України Бомштейн В. Д. (Харків).

Проживає та працює в м. Москва.

Заслужений майстер спорту СРСР член збірної команди СРСР амплуа - нападник І темп.

Народився 16 березня 1961 року у м. Миколаїв.

1979 - 1995 рр. виступав за команду "Автомобіліст" (Ленінград).

Переможець міжнародних змагань «Дружба-84»

1985р., 1987 - 1989 рр. - бронзовий призер чемпіонатів СРСР.

1979 – 1982 рр., 1990 р. - срібний призер чемпіонатів СРСР.

1983р., 1989 р. - володар Кубка СРСР.

1982 - 1983 рр. - володар Кубка Володарів Кубків Європейських країн.

1988 - 1989 рр. - володар Кубка Європейської Конфедерації волейболу.

Також грав за клуби Франції. Волейболом почав займатися у м. Миколаїв. Навчався в Училищі олімпійського резерву м. Ленінграда. Закінчив інститут фізичної культури ім. П.Ф. Лесгафта в 1988р.

Перший тренер – ЗТ України Володимир Давидович Бомштейн (Харків). Тренери — ЗТ СРСР В.А. Платонов, ЗТ СРСР З.Е. Черний, В.В. Сидельников. Проживає та працює у Парижі (Франція).

Майстер спорту міжнародного класу член збірної команди СРСР, амплуа - центральний блокуючий.

Народився 17 березня 1961 року в м. Миколаїв.

Виступав за команди "Автомобіліст" (Ленінград) - 1978 - 1990 рр., "Мёрс" (Німеччина). Бронзовий призер чемпіонату Німеччини, володар Кубка Німеччини 1990 – 1991 рр., "Автомобіліст" (Санкт-Петербург) - 1991 - 1993 рр., "Динамо" (Казань), отримав по закінченню сезону право переходу з вищої ліги "Б" в вищу лігу "А" російського чемпіонату 2001 – 2002 рр. Срібний призер чемпіонату СРСР - 1978 – 1982 рр., 1990 р., бронзовий призер чемпіонату СРСР – 1985р., 1987 - 1989 рр., володар Кубка СРСР – 1983р., 1989 р., володар Кубка Володарів Кубків Європейських країн - 1982 – 1983 рр., володар Кубка Європейської Конфедерації волейболу - 1988 - 1989 рр. чемпіон Росії – 1992 – 1993 рр., чемпіон Європи серед молодіжних команд – 1979 р. чемпіон світу серед молодіжних команд – 1981 р., срібний призер Універсіад (Румунія, Японія) - 1981р., 1985 р. Учасник багатьох міжнародних турнірів в складі першої та другої збірних СРСР. До другої збірної СРСР залучався в 1983 - 1986 рр. Навчався в училищі олімпійського резерву м. Ленінград. Закінчив Ленінградське авіаційне технічне училище громадянської авіації в 1983 р., інститут фізичної культури ім. П.Ф. Лесгафта в 1988 р.

Перший тренер – заслужений тренер Бомштейн В. Д. (Харків). Тренери - заслужений тренер СРСР В.А. Платонов В.А., заслужений тренер СРСР Черний З.Е., Сидельников. В.В.

САЛІН
Валентин Іванович

ГОРДІЄНКО
Олександр
Леонідович

ДИЛЛЕНБУРГ
Альберт
Жан-Жакович

ФЕДЯЄВ
Сергій
Васильович

ОДЕСЬКА ОБЛАСТЬ

АБРАМОВА
Неллі Михайлівна

Член збірної команди СРСР, РРФСР і УРСР, майстер спорту міжнародного класу, ампула - зв'язкова.
Народилася 18.08.1940 р. у м. Челябінськ (РРФСР). Виступала за «Труд» (Челябінськ) - 1958-1961рр., «Спартак» (Іркутськ) - 1962-1967 рр., «Медин» (Одеса) - 1968-1975 рр. Срібний призер Олімпійських Ігор 1964 р. (Токіо, Японія), чемпіон Європи 1967 р. (Ізмір, Туреччина), бронзовий призер III (1963 р.) та V (1971 р.) Спартакіади народів СРСР, володар Кубка СРСР 1974 р., чемпіон Всесвітньої Універсиади 1965 р. (Будапешт, Угорщина), чемпіон V (1971 р.) літньої Спартакіади УРСР, шість разів входила до списку 24 найсильніших волейболісток СРСР. Закінчила факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту ім. К.Д. Ушинського в 1980 р., працювала тренером ДЮСШ «Буревісник», ДЮСШ №2 олімпійського резерву. Перший тренер – заслужений тренер СРСР Войнов К.П. Тренери – заслужений тренер СРСР Іванова О.Г. (Іркутськ), заслужений тренер УРСР Курильський Ю.І. (Одеса). Проживає в м. Одеса.

БОРИСОВА
Наталія Іванівна

Член збірної команди УРСР, майстер спорту міжнародного класу, ампула – зв'язкова.
Народилася 10.09.1956 р. у м. Ташкент (Узбецька РСР).
Виступала за «Медин» (Одеса) - 1974-1986 рр. Срібний призер першості СРСР 1983 р., бронзовий призер 1982 р., володар Кубка кубків Європейських країн 1983 р., володар Кубка СРСР 1981 р., 1983 р., бронзовий призер VIII (1983 р.) Спартакіади народів СРСР, чемпіон VII (1979 р.) літньої Спартакіади УРСР, багаторазовий чемпіон та призер УРСР. П'ятиразовий чемпіон України серед ветеранів, бронзовий призер чемпіонату Світу серед ветеранів 2000 р. (Тампере, Фінляндія), срібний призер Кубка Європи серед ветеранів 2005 р. (Польща).
Закінчила факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту ім. К.Д. Ушинського у 1979. В 1987-1994 рр. працювала старшим викладачем кафедри теорії й методики фізичного виховання ОГПІ ім. К.Д. Ушинського.
Перший тренер - заслужений тренер СРСР, УРСР Горбачов Є.Г. (Одеса). Тренер – заслужений тренер УРСР Курильський Ю.І. (Одеса).
З 1995 р. по теперішній час — тренер ДЮСШ №2 олімпійського резерву.
Проживає в м. Одеса

ГОЛЬДГУБЕР
Феліса Марківна

Член збірної команди УРСР, почесний майстер спорту СРСР, суддя республіканської категорії, ампула - зв'язкова.
Народилася 14.02.1936 р. в м. Одеса.
Виступала за «Буревісник» («Іскра») Одеси - 1952-1963 рр. В 1957 р. – капітан команди «Буревісник», яка, вигравши в 1957 р. чемпіонат СРСР по класу «Б», завоювала право на участь у класі «А» (вища ліга) чемпіонату СРСР. Срібний призер I (1956 р.) Спартакіади народів СРСР, чемпіон СРСР 1961 р., бронзовий призер 1962 р., володар Кубка Європейських чемпіонів 1962 р., чемпіон Всесвітньої Універсиади 1961 р. (Софія, Болгарія), срібний призер Всесоюзної літньої Спартакіади ВЦРПС 1960-1961 р., срібний призер Всесоюзних зимових змагань 1963 р., бронзовий призер Всесоюзної літньої Спартакіади ВЦРПС 1958 р., семиразовий чемпіон УРСР, срібний призер чемпіонату УСССР 1954-1955 рр., чемпіон II (1959 р.) літньої Спартакіади УРСР, срібний призер I (1956 р.) літньої Спартакіади УРСР.
Закінчила факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту ім. К.Д. Ушинського, працювала старшим викладачем фізичного виховання в Одеській державній консерваторії.
Перший тренер — Новиков А.В. (Одеса). Тренер — заслужений тренер СРСР, УРСР Горбачов Є.Г.
З 1990 р. проживає в США.

ГУРЕЄВА
Людмила Миколаївна

Член збірної команди СРСР, РРФСР, майстер спорту міжнародного класу, заслужений майстер спорту Росії, ампула - нападниця II темп.
Народилася 11.02.1943 р. у селі Казанка, Селезнівського району Омської області.
Виступала за «Буревісник» (Одеса) - 1960-1964 рр., ЦСКА (Москва) – 1965-1977 рр. Срібний призер Олімпійських Ігор 1964 р. (Токіо, Японія), чемпіон СРСР 1961 р., 1965 р., 1968-1969 рр., 1974 р., срібний призер чемпіонату СРСР 1972-1973 рр., 1977 р., бронзовий призер чемпіонату СРСР 1975 р., володар Кубка Європейських чемпіонів 1962 р., 1966-1967 рр., чемпіон IV Спартакіади народів СРСР 1967 р., чемпіон УРСР 1961-1963 рр., чемпіон Всесвітньої Універсиади 1965 р. (Будапешт, Угорщина), шість разів входила до списку 24 найсильніших волейболісток СРСР.
Закінчила педагогічний факультет Малахівського інституту фізичної культури (Московська обл., Росія) у 1968 р., працювала старшим викладачем фізичного виховання в Московському авіаційному інституті.
Перший тренер — заслужений тренер УРСР Курильський Ю.І. (Одеса).
Тренери – заслужений тренер СРСР і УРСР Горбачов Є.Г. (Одеса), заслужений тренер СРСР Вінер М.І. (Москва), заслужений тренер СРСР Ахвелідіані Г.О. (Москва). Проживає в м. Москва.

Член збірної команди СРСР, УРСР, почесний майстер спорту СРСР, амплуа - нападник II темп.
 Народився в м. Вітебськ (Білоруська РСР).
 Виступав за «Буревісник» («Наука») Одеси - 1954-1961 рр., СКА(Одеса) - 1962-1966 рр.
 Бронзовий призер чемпіонату Світу 1956 р. (Париж, Франція), бронзовий призер чемпіонату Європи 1958 р. (Прага, ЧСР), переможець I (1956 р.) Спартакіади народів СРСР, бронзовий призер чемпіонату СРСР 1954, 1955, 1957 рр., переможець III Всесвітніх ігор молоді 1957 р. (Москва), багаторазовий чемпіон та призер УРСР, переможець I (1956 р.) літньої Спартакіади УРСР.
 Закінчив інститут інженерів морського транспорту в 1958 р., працював начальником відділу на заводі № 46 і ОКБ НДІ політехнічного інституту при заводі «Стальканат», автор більш ніж 30 винаходів і раціоналізаторських пропозицій.
 Тренер – заслужений тренер УРСР Дюжев О.К. (Одеса).

ЗАКРЖЕВСЬКИЙ
Анатолій Йосифович
 (12.07.1933 - 28.01.1987)

Член збірної команди УРСР, майстер спорту міжнародного класу, амплуа - нападниця I темп.
 Народилася 12.02.1960 р. в м. Одеса.
 Виступала за «Медин» (Одеса) - 1978-1986 рр. Срібний призер першості СРСР 1983 р., бронзовий призер 1982 р., володар Кубку кубків Європейських країн 1983 р., володар Кубку СРСР 1981 р., 1983 р., бронзовий призер VIII (1983 р.) Спартакіади народів СРСР, чемпіон VII (1979 р.) літньої Спартакіади УРСР, багаторазовий чемпіон та призер УРСР, у 1976 р. - чемпіон СРСР серед дівчат старшої вікової групи. П'ятиразовий чемпіон України серед ветеранів, бронзовий призер чемпіонату Світу серед ветеранів 2000 р. (Тампере, Фінляндія), срібний призер Кубку Європи серед ветеранів 2005 р. (Польща).
 У 1980 р закінчила факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту ім. К.Д. Ушинського. У 1987-1993 рр. працювала старшим викладачем на кафедрі фізичного виховання Одеського інституту зв'язку, у 1994-1997 рр. - тренер ДЮСШ № 2 олімпійського резерву.
 Перший тренер - заслужений тренер СРСР, УРСР Горбачов Є.Г. (Одеса). Тренер - заслужений тренер УРСР Курильський Ю.І. (Одеса). Проживає в м. Одеса, підприємець.

КИСЛЯКОВА
Олена Михайлівна

Член збірної команди СРСР, УРСР, майстер спорту міжнародного класу, амплуа – нападниця II темп.
 Народилася 14.03.1951 р. в м. Одеса.
 Виступала за «Медин» (Одеса) - 1969-1980 рр. Срібний призер Олімпійських Ігор 1976 р. (Монреаль, Канада), чемпіон Європи 1975 р. (Белград, Югославія), чемпіон VI (1975 р.) Спартакіади народів СРСР, бронзовий призер V (1971 р.) Спартакіади народів СРСР, чемпіон Всесвітньої Універсіади 1973 р. (Москва, Росія), 1977 р. (Софія, Болгарія), володар Кубку СРСР 1974 р., чемпіон V літньої (1971 р.) та VI (1975 р.) Спартакіади УРСР, багаторазовий чемпіон та призер першості УРСР, тричі входила до списку 24 найсильніших волейболісток СРСР.
 Закінчила факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту ім. К.Д. Ушинського у 1974 р., працювала старшим викладачем на кафедрі фізичного виховання в Одеському державному інженерно-будівельному інституті.
 Перший тренер – Гройсман А.Г. (Одеса). Тренер – заслужений тренер УРСР Курильський Ю.І. (Одеса).
 Працює вчителем фізичного виховання в середній школі. Проживає в м. Одеса.

КОЗАКОВА
Ольга Ігорівна

Член збірної команди СРСР, УРСР, заслужений майстер спорту, амплуа - нападник II темп
 Народився у селі Червоне Загір'я Вороніжської області.
 Закінчив відділення волейболу ДЮСШ в м. Біла Церква. Виступав за «Буревісник» («Політехнік», «Торпедо», «ЧГС») Одеси – 1960-1979 рр. Чемпіон Олімпійських Ігор 1968 (Мехіко, Мексика), бронзовий призер Олімпійських Ігор 1972 р. (Мюнхен, ФРН), бронзовий призер чемпіонату Світу 1966 р. (Прага, ЧСР), чемпіон Європи 1967 р. (Стамбул, Туреччина), 1971 р. (Мілан, Італія), володар Кубку Світу 1965 р. (Польща), переможець IV (1967 р.) Спартакіади народів СРСР, чемпіон Всесвітньої Універсіади 1965 р. (Будапешт, Угорщина), срібний призер чемпіонату СРСР 1961 р., володар Кубку СРСР 1976 р. (Сочі), сім разів входив до списку найсильніших волейболістів СРСР.
 Закінчив факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту ім. К.Д. Ушинського у 1965 р., працював тренером у ДЮСШ «Буревісник», тренером національної збірної Афганістану, викладачем інституту фізичної культури у м. Кабул (Афганістан), тренером національної збірної Лівану, старшим викладачем фізичного виховання в Одеському державному політехнічному інституті. Нагороджений медаллю «За трудову доблесть». Тренер – заслужений тренер СРСР і УРСР Щуровецький Б.М. (Одеса).

ЛАПІНСЬКИЙ
Євген Валентинович
 (23.03.1942 - 29.09.1999)

ЛОГВІНЕНКО
Галина Іванівна

Член збірної УРСР, почесний майстер спорту СРСР, ампула - нападниця І темп.

Народилася 14.07.1934 р. у м. Києві.

Виступала за «Медик» (Київ) - 1951-1954 рр., «Буревісник» (Одеса) - 1955-1964 рр. Срібний призер І (1956 р.) Спартакіади народів СРСР, чемпіон СРСР 1961 р., бронзовий призер 1962 р., володар Кубка Європейських чемпіонів 1962 р., чемпіон Всесвітньої Універсіади 1961 р. (Софія, Болгарія), срібний призер Всесоюзної літньої Спартакіади ВЦРПС 1960-1961 рр., срібний призер Всесоюзних зимових змагань 1963 г., бронзовий призер Всесоюзної літньої Спартакіади ВЦРПС 1958 р., багаторазовий чемпіон УРСР, чемпіон ІІ (1959 р.) літньої Спартакіади УРСР, срібний призер І (1956 р.) літньої Спартакіади УРСР, двічі входила до списку 24 найсильніших волейболісток СРСР.

Закінчила Одеський державний медичний інститут ім. Н.І. Пирогова

у 1964 р., працювала асистентом на кафедрі анатомії людини у ОГМІ ім. Н.І. Пирогова - 1965-1967 рр.

Перший тренер – Небилицький Л. (Київ). Тренер - заслужений тренер СРСР, УРСР Горбачов Є.Г. (Одеса).

З 1968 р. проживає в м. Сміла Черкаської області, працює патологоанатомом у міській лікарні.

МИХАЛЬЧУК
Віктор Ілліч

Член збірної команди СРСР, УРСР, заслужений тренер України, заслужений майстер спорту, ампула - зв'язковий.

Народився 05.02.1946 р. у м. Бернау (НДР).

Виступав за команду «Буревісник» («Політехнік», «ЧГС») Одеси - 1964-1976 рр.

Чемпіон Олімпійських Ігор 1968 р. (Мехіко, Мексика), чемпіон Європи 1967 р. (Стамбул, Туреччина), володар Кубка Світу 1965 р. (Польща), 1969 р. (НДР), переможець ІV (1967 р.) Спартакіади народів СРСР, чемпіон Всесвітньої Універсіади 1965 р. (Будапешт, Угорщина), срібний призер 1970 р. (Турін, Італія), володар Кубка СРСР 1976 р. (Сочі), чемпіон Європи серед молодіжних команд 1966 р. (Будапешт, Угорщина), шість разів входив до списку найсильніших волейболістів СРСР.

Закінчив Одеський державний політехнічний інститут у 1971 р., факультет фізичного

виховання Одеського державного педагогічного інституту ім. К.Д. Ушинського – в 1975 р. У 1972-1976 рр. - асистент кафедри автоматизації теплоенергетичних процесів політехнічного інституту, 1977-1978 рр. – тренер жіночої команди «Медин» (Одеса), 1979-2000 рр. – головний тренер чоловічої команди «Політехнік», що з 1995 р. виступала під емблемою «Шляховик-СКА», 2001-2007 рр. – головний тренер «Маркохим» (Маріуполь). У 1993-1995 рр. працював з закордонними командами: «Зафіраксис» (Солоники, Греція), «Екзачибаши» (Стамбул, Туреччина) – срібний призер чемпіонату Туреччини 1994 р., «АПОЕЛ» (Лімасси, Кіпр). Нагороджений Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР, Почесної відзнакою федерації волейболу України.

Перший тренер – Гольдубер В.М. (Одеса). Тренер - заслужений тренер СРСР і УРСР В'язовський М.Г. (Одеса).

Проживає в м. Одеса.

МИШАК (ВОЛОЩУК)
Валентина Григорівна

Член збірної команди СРСР, УРСР, заслужений майстер спорту, ампула - нападниця І темп.

Народилася 16.01.1942 р. у м. Тирасполь (Молдавська РСР).

Виступала за команду «Буревісник» («Медин») Одеси - 1959-1973 рр. Срібний призер Олімпійських Ігор 1964 р. (Токіо, Японія), срібний призер чемпіонату Світу 1962 р. (Москва, СРСР), чемпіон Європи 1963 р. (Бухарест, Румунія), 1967 р. (Ізмір, Туреччина), чемпіон СРСР 1961 р., бронзовий призер чемпіонату СРСР 1962 р., володар Кубка Європейських чемпіонів 1962 р., бронзовий призер ІV (1967 р.) та V (1971 р.) Спартакіади народів СРСР, срібний призер Всесоюзної літньої Спартакіади ВЦРПС 1961 р., чемпіон Всесвітньої Універсіади 1961 р. (Софія, Болгарія), 1965 р. (Будапешт, Угорщина), 1970 р. (Турін, Італія), неодноразовий чемпіон першості УРСР, чемпіон V (1971 р.) літньої Спартакіади УРСР, одинадцять разів входила до списку 24 найсильніших волейболісток СРСР.

Закінчила факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту ім. К.Д. Ушинського у 1962 р., працювала викладачем фізичного виховання в Одеському

державному політехнічному інституті й Одеському гідрометереологічному інституті. Нагороджена Почесною відзнакою федерації волейболу України.

Перший тренер - Находкін В.П. (Тирасполь). Тренери – заслужений тренер СРСР і УРСР Горбачов Є.Г. (Одеса), заслужений тренер УРСР Курильський Ю.І. (Одеса).

Проживає в м. Одеса.

Член збірної команди СРСР, УРСР, РРФСР, заслужений майстер спорту, амплуа - зв'язковий.

Народився 26.03.1934 р. у м. Орша (Білоруська РСР).

Виступав за команду «Буревісник» («Наука») Одеси - 1950-1957 рр., ЦСКА (Москва) - 1957-1969 рр.

Чемпіон Олімпійських Ігор 1964 р. (Токіо, Японія), 1968 р. (Мехіко, Мексика), чемпіон Світу 1960 р. (Ріо-де-Жанейро, Бразилія), 1962 р. (Москва, СРСР), бронзовий призер чемпіонату Світу 1956 р. (Париж, Франція), чемпіон Європи 1967 р. (Стамбул, Туреччина), бронзовий призер чемпіонату Європи 1963 р. (Бухарест, Румунія), володар Кубка Європейських чемпіонів 1960-1962 рр., переможець I (1956 р.) та III (1963р.) Спартакіади народів СРСР, срібний призер II (1959 р.) та IV (1967 р.) Спартакіади народів СРСР, чемпіон СРСР 1957-1958 рр., 1960-1962 рр., 1965-1966 рр., бронзовий призер 1954-1955 рр., чемпіон СКДА (Спортивний комітет дружніх армій) 1959 р. (Софія, Болгарія), 1962 р. (Софія, Болгарія), 1967 р. (Софія, Болгарія), одинадцять разів входив до списку 24 найсильніших волейболістів СРСР.

Закінчив факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту ім. К.Д. Ушинського у 1956 р., працював доцентом на кафедрі фізичного виховання у Військово-інженерній академії ім. В.В. Куйбишева (Москва), потім - старшим викладачем у Московському державному гірничому інституті. Нагороджений двома орденами «Знак Пошани».

Перший тренер – заслужений тренер УРСР Дюжев О.К. (Одеса). Тренери - заслужений тренер УРСР Дюжев О.К. (Одеса), заслужений тренер СРСР Ахвелідіані Г.О. (Москва). Проживає в м. Москва.

МОНДЗОЛЕВСЬКИЙ
Георгій Григорович

Член збірної команди СРСР, УРСР, почесний майстер спорту СРСР, амплуа - зв'язкова.

Народилася 08.03.1940 р. у м. П'ятихатки Дніпропетровської області.

Виступала за «Жальгіріс» (Вільнюс, Литовська РСР) - 1955-1956 рр., «Буревісник» (Одеса) - 1957-1965 рр. Срібний призер першості Світу 1962 р. (Москва, СРСР), чемпіон СРСР 1961 р., бронзовий призер чемпіонату СРСР 1962 р., володар Кубка Європейських чемпіонів 1962 р., чемпіон Всесвітньої Універсіади 1961 р. (Софія, Болгарія), срібний призер Всесоюзної літньої Спартакіади ВЦРПС 1960-1961 рр., срібний призер Всесоюзних зимових змагань 1963 р., бронзовий призер Всесоюзної літньої Спартакіади ВЦРПС 1958 р., восьмиразовий чемпіон першості УРСР, чемпіон II (1959 р.) та III (1963 р.) літньої Спартакіади УРСР, чотири рази входила до списку 24 найсильніших волейболісток СРСР.

Закінчила Одеський державний медичний інститут ім. М.І. Пирогова у 1966 р. Кандидат медичних наук, доцент, 20 років працювала хірургом-офтальмологом в Українському НДІ очних хвороб і тканинної терапії ім. В.П. Філатова (Одеса).

Перший тренер – Баторас С. (Вільнюс). Тренери – Баторас С. (Вільнюс), заслужений тренер СРСР і УРСР Горбачов Є.Г. (Одеса). Працює начальником наукового відділу Одеського державного медичного університету. Проживає в м. Одеса.

РОМАНОВА
(ЗАДОРОЖНЯ)
Ніна Олександрівна

Член збірної команди СРСР, УРСР, майстер спорту міжнародного класу, амплуа – нападниця II темп. Народилася 05.11.1950 р. в м. Одесі. Виступала за «Буревісник» («Медин») Одеси - 1967-1983 рр. Срібний призер Олімпійських Ігор 1976 р. (Монреаль, Канада), чемпіон Європи 1979 р. (Ліон, Франція), бронзовий призер чемпіонату Світу 1978 р. (Ленінград), переможець VI (1975 р.) Спартакіади народів СРСР, бронзовий призер V (1971 р.) Спартакіади народів СРСР, срібний призер чемпіонату СРСР 1983 р., бронзовий призер 1982 р., володар Кубка кубків Європейських країн 1983 р., чемпіон Всесвітньої Універсіади 1970 р. (Турін, Італія), 1973 р. (Москва), 1977 (Софія, Болгарія), володар Кубка СРСР 1974, 1981 р., чемпіон V (1971 р.) і VI (1975 р.) літньої Спартакіади УРСР, п'ять разів входила до списку 24 найсильніших волейболісток СРСР.

Закінчила факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту ім. К.Д. Ушинського в 1971 р., працювала тренером дублюючого складу команди «Медин» - 1985-1987 рр., згодом старшим викладачем кафедри спортивної медицини й фізичного виховання Одеського державного медичного університету.

Перший тренер - заслужений тренер СРСР і УРСР Горбачов Є.Г. (Одеса). Тренер – заслужений тренер УРСР Курільський Ю.І. (Одеса). З 1993 року проживає в США.

РУДОВСЬКА
(ТИМОФЕЄВА)
Любов Іванівна

Член збірної команди СРСР, РРФСР, заслужений майстер спорту, амплуа - нападник II темп.

Народився в м. Челябінськ (РРФСР)

Виступав за команду «Буревісник» (Одеса) - 1959-1962 рр., ЦСКА (Москва) - 1963-1974 рр.

Чемпіон Олімпійських Ігор 1964 р. (Токіо, Японія), 1968 р. (Мехіко, Мексика), чемпіон

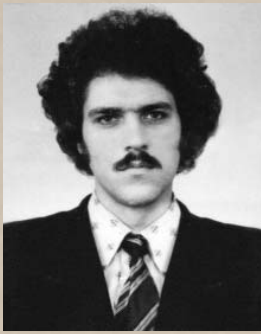
Світу 1962 р. (Москва), чемпіон Європи 1967 р. (Стамбул, Туреччина), бронзовий призер 1963 р. (Бухарест, Румунія), володар Кубка Світу 1965 р. (Польща), срібний призер IV (1967 р.) Спартакіади народів СРСР, чемпіон СРСР 1966 р., 1970 р., срібний призер чемпіонату СРСР 1961 р., чемпіон Всесвітньої Універсіади 1963 р. (Порту-Алегрі, Бразилія), 1965 р. (Будапешт, Угорщина), чемпіон СКДА (Спортивний комітет дружніх армій) 1962 р. (Софія, Болгарія), 1974 р. (Улан-Батор, Монголія), десять разів входив до списку 24 найсильніших волейболістів СРСР.

Закінчив Московське вище технічне училище ім. Баумана в 1964 р., працював старшим науковим співробітником у НДІ (Москва). Нагороджений орденом «Знак Пошани».

Перший тренер - Щуровецький Б.М. (Одеса). Тренери – заслужений тренер СРСР, УРСР Щуровецький Б.М. (Одеса), заслужений тренер СРСР Ахвелідіані Г.О. (Москва).

СИБІРЯКОВ
Едуард Федорович
(27.11.1941-14.01.2004)

СМУГІЛЬОВ
Олег Анатолійович

Член збірної команди СРСР, РРФСР, майстер спорту міжнародного класу, амплуа - нападник II темп.
Народився 30.03.1960 р. в м. Одеса.

Виступав за «ЧГС» («Політехнік») Одеси - 1976-1980 рр., 1987-1991 рр., «Автомобіліст» (Ленінград, РСФСР) - 1981-1987 рр. Чемпіон Світу 1982 р. (Буенос-Айрес, Аргентина), чемпіон Європи 1985 р., володар Кубку кубків Європейських країн 1982-1983 рр., срібний призер чемпіонату СРСР 1983 р., бронзовий 1982 р., чемпіон Європи серед молодіжних команд 1979, р. (Португалія), чемпіон Всесвітньої Універсиади 1981 р. (Бухарест, Румунія), двічі входив до списку 24 найсильніших волейболістів СРСР. У 1991-2001 рр. - гравець, а потім граючий тренер команди «Вашаши» (Угорщина).

Закінчив Ленінградський інститут радянської торгівлі у 1986 р. З 2001 р. тренер чоловічої команди «Феміда» (з 2007 р. - «Діамант») Одеси.

Перший тренер - Гольдубер В.Л. (Одеса). Тренери - заслужений тренер СРСР, УРСР В'язовський М.Г. (Одеса), заслужений тренер СРСР Платонов В. О. (Ленінград).

Проживає в м. Одеса.

СОКОЛОВСЬКА
(АХАМІНОВА)
Олена Рабігівна

Член збірної команди СРСР, РРФСР, УРСР, заслужений майстер спорту, амплуа - нападниця II темп.
Народилася 05.10.1961 р. у м. Свердловськ (РРФСР)

Виступала за команду «Уралочка» (Свердловськ) - 1977-1982 рр., «Медин» (Одеса) - 1982-1988 рр., «Хауки Пудас Хейто» (Оулу, Фінляндія) - 1988-1993 рр., «Динамо-Дженестра» (Одеса) - 1993-1994 р., «Дик Блек» (Андрихов, Польща) - 1994-1998 рр., «Сталь» (Бельско-Бяла, Польща) - 1998-1999 р., «Авелгем» (Авелгем, Бельгія) - 2000 р.

Чемпіон Олімпійських Ігор 1980 р. (Москва), чемпіон Європи 1979 р. (Ліон, Франція), срібний призер 1981 р. (Софія, Болгарія), 1983 р. (Берлін, НДР), володар Кубку Європейських чемпіонів 1981-1982 рр., бронзовий призер Кубку Світу 1983 р. (Киото, Японія), чемпіон СРСР 1978-1981 рр., срібний призер чемпіонату СРСР 1983 р., бронзовий - 1982 р., володар Кубку кубків Європейських країн 1983 р., чемпіон Всесвітньої Універсиади 1979 р. (Мехіко, Мексика), володар Кубку СРСР 1983 р., чемпіон Європи серед молодіжних команд 1978 р. П'ятиразовий чемпіон України серед ветеранів, бронзовий призер чемпіонату Світу серед ветеранів 2000 р. (Тампере, Фінляндія), срібний призер Кубку Європи серед ветеранів 2005 р. (Польща).

Закінчила факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту ім. К.Д. Ушинського у 1984 р., з 2006 р. тренер жіночої команди «Джінестра» (Одеса) - срібний призер чемпіонату України 2007-2008 рр.

Перший тренер - Філімонов Ю. Тренери - заслужений тренер СРСР Карполь М.В. (Свердловськ), заслужений тренер УРСР Курильський Ю.І. (Одеса).

Проживає в м. Одеса.

СОРОКАЛЕТ
Олександр
Олександрович

Член збірної команди СРСР, РРФСР, УРСР, заслужений майстер спорту, амплуа - нападник II темп.
Народився 27.03.1959 р. у м. Шостка Сумської області.

Виступав за СКА (Вінниця) - 1975-1978 рр., ЦСКА (Москва) - 1978-1979 рр., 1986-1989 рр., «Політехнік» (Одеса) - 1979-1986 рр. Чемпіон Світу 1982 р. (Буенос-Айрес, Аргентина), срібний призер 1986 р., срібний призер Олімпійських Ігор 1988 р. (Сеул, Корея), чемпіон Європи 1983 р. (Берлін, НДР), 1987 р., срібний призер Кубку Світу 1985 р., чемпіон СРСР 1979 р., 1987-1989 рр., бронзовий призер VIII (1983 р.) Спартакіади народів СРСР, володар Кубку Європейських чемпіонів 1987-1989 рр., переможець Ігор Доброї волі 1986 р., переможець СКДА (Спортивний комітет дружніх армій) 1978 р. (Либерець, Чехословаччина), чемпіон Всесвітньої Універсиади 1981 р. (Бухарест, Румунія), двічі входив до списку 24 найсильніших волейболістів СРСР.

Закінчив заочне відділення факультету фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту ім. К.Д. Ушинського в 1997 р.

Тренери - заслужений тренер України Михальчук В.І., заслужений тренер СРСР Клігер В.А.

З 1989 р. проживає у Франції, грав у командах вищого дивізіону Франції.

Член збірної команди СРСР, УРСР, почесний майстер спорту СРСР, амплуа - нападник II темп.

Народився в Ризькому повіті (Латвія).

Виступав за «Буревісник» (Одеса) - 1955-1960 рр.

Бронзовий призер чемпіонату Світу 1956 р. (Париж, Франція), чемпіон I (1956 р.) Спартакіади народів СРСР, бронзовий призер чемпіонату СРСР 1955 р., 1957 р., переможець III Всесвітніх ігор молоді 1957 р. (Москва), багаторазовий чемпіон і срібний призер УРСР, переможець I (1956 р.) літньої Спартакіади УРСР. Працював інструктором фізичної культури й тренером ДСТ «Колос» (Одеса).

Тренер – заслужений тренер УРСР Дюжев О.К. (Одеса).

УНГУРС
Едмунд Августович,
(28.02.1928 .–23.02.1984)

Член збірної команди СРСР, УРСР, заслужений майстер спорту, амплуа – нападниця I темп.

Народилася 21.03.1962 р. у м. Куйбишев (РСФСР)

Виступала за «Медин» (Одеса) - 1981-1990 рр., «Червена звезда» (Белград, Югославія) -1990-1992 рр., «Пост» (Відень, Австрія) - 1992-1993 рр., «Монтана» (Люцерн, Швейцарія) - 1994-1998 рр., «Цайлер» (Берн, Швейцарія) - 1999-2001 рр. Чемпіон Олімпійських Ігор 1988 р. (Сеул, Корея), срібний призер чемпіонату Європи 1983 р. (Берлін, НДР), володар Кубку кубків Європейських країн 1983 р., срібний призер чемпіонату СРСР 1983 р., бронзовий – 1982 р., бронзовий призер VIII (1983 р.) Спартакіади народів СРСР, володар Кубку СРСР 1981 р., 1983 р., чемпіон першості УРСР 1988 р.

Закінчила юридичний факультет Одеського державного університету ім. І.І.

Мечникова в 1989 р.

Перший тренер - Еске А.Б. (Куйбишев). Тренер - заслужений тренер УРСР Курильський Ю.І. (Одеса), заслужений тренер СРСР та УРСР В'язовський М.Г.

З 2002 р. працює у Швейцарії, 2002-2005 рр. - тренер збірної молодіжної команди дівчат

Швейцарії, з 2006 р. - тренер дублюючого складу команди «Цайлер» (Берн).

ШКУРНОВА
(ПОЗДНЯКОВА)
Ольга Миколаївна

Член збірної команди УРСР, почесний майстер спорту СРСР, амплуа - нападниця II темп.

Народилася 01.01.1939 р. у м. Горький (РСФСР).

Виступала за «Буревісник» («Медин») Одеси - 1958-1971 рр.

Чемпіон СРСР 1961 р., бронзовий призер чемпіонату СРСР 1963 р., володар Кубку Європейських чемпіонів 1962 р., чемпіон Всесвітньої Універсіади 1961 р. (Софія, Болгарія), 1965 р. (Будапешт, Бухарест), срібний призер літньої Все-союзної спартакіади ВЦРПС 1960-1961 рр., срібний призер Всесоюзних зимових змагань 1963 р., бронзовий призер IV (1967 р.) Спартакіади народів СРСР, семиразовий чемпіон УРСР, чемпіон II (1959 р.), III (1963 р.) та V (1971 р.) літньої Спартакіади УРСР.

Закінчила Одеський сільськогосподарський інститут у 1964 р., факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту ім. К.Д. Ушинського у 1972 р., працювала старшим викладачем фізичного виховання в сільськогосподарському та політехнічному інституті. В 1980-1983 рр. – тренер команди «Медин» (срібний й бронзовий призер чемпіонату СРСР).

Тренери - заслужений тренер СРСР, УРСР Горбачов Є.Г. (Одеса), заслужений тренер УРСР Курильський (Одеса).

Проживає в м. Одеса.

ШУРДА
(РАССАДНІКОВА)
Тамара Павлівна

БАРСЬКИЙ
Марк Абрамович
(06.07.1931 – 05.07.2008)

Заслужений тренер СРСР і УРСР, почесний майстер спорту СРСР, член збірної команди УРСР.

Народився в м. Одеса.

Виступав за «Буревісник» («Наука») Одеси - 1952-1961 рр., ампула – зв'язковий.

Чемпіон I (1956 р.) Спартакіади народів СРСР (Москва), срібний призер чемпіонату СРСР 1961 р., бронзовий призер чемпіонату СРСР 1954 р., 1955 р., 1957 р., переможець III Всесвітніх ігор молоді 1957 р. (Москва), багаторазовий чемпіон і призер УРСР, чемпіон I (1956 р.) літньої Спартакіади УРСР.

Тренер збірної чоловічої команди СРСР – чемпіон Європи 1967 р. (Стамбул, Туреччина), чемпіон Олімпійських Ігор 1968 р. (Мехіко, Мексика), збірної команди УРСР – чемпіон IV (1967 р.) Спартакіади народів СРСР (Москва), чоловічої команди «ЧГС» (Одеса) – володар Кубку СРСР 1976 р. (Сочі).

Закінчив факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту ім. К.Д. Ушинського у 1957 р.

Перший тренер - заслужений тренер УРСР Дюжев О.К. Тренер – заслужений тренер УРСР Дюжев О.К.

З 2005 р. проживав у м. Берлін (Німеччина).

ГОРБАЧОВ
Євген Георгійович
(10.04.1930-08.12.1997).

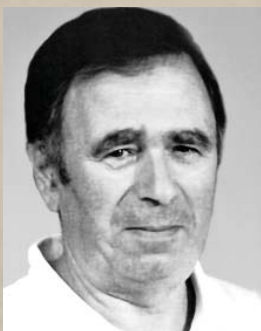
Заслужений тренер СРСР і УРСР, суддя республіканської категорії. Кандидат педагогічних наук, професор, автор більш ніж 150 наукових і методичних робіт з теорії й методики фізичного виховання, волейболу.

Народився в м. Одеса.

Виступав за «Медик», «Наука» (Одеса) - 1949-1951 рр., ампула – зв'язковий.

Трудова діяльність: 1943-1945 рр. - токарь на оборонному заводі м. Челябінська, 1951-1963 рр. - тренер жіночої команди «Буревісник» (до 1954 р. «Іскра»), 1966-1974 рр. - голова спортивного комітету при Одеському облвиконкомі, 1964-1974 рр. тренер ДЮСШ №2 олімпійського резерву, 1975-1981 рр. - завідувач кафедри теорії й методики фізичного виховання, декан факультету фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту ім. К.Д. Ушинського, 1982-1997 рр. - завідувач кафедри теорії й методики фізичного виховання. Тренер збірної жіночої команди СРСР – срібний призер першості Світу 1962 р., тренер збірної жіночої команди УРСР – срібний призер II (1956 р.) Спартакіади народів СРСР, бронзовий призер IV (1967 р.) Спартакіади народів СРСР, тренер жіночої команди «Буревісник» (Одеса) – чемпіон СРСР 1961 р., бронзовий призер чемпіонату СРСР 1962 р., володар Кубку Європейських чемпіонів 1962 р., чемпіон Всесвітньої Універсіади 1961 р., срібний призер Всесоюзних зимових змагань 1963 р., чемпіон першості УРСР 1957-1963 рр., тренер дівчат старшої вікової групи – чемпіон першості СРСР 1976 р. (серед яких майбутні гравці команди «Медин»: Кислякова О. - срібний і бронзовий призер чемпіонату СРСР, володар Кубку кубків Європейських країн, Горбачова (Лозович) Н. - чемпіон Європи серед молодіжних команд та ін.). Підготував більш ніж 30 майстрів спорту СРСР, серед яких: Мишак (Волощук) В. – срібний призер Олімпійських Ігор, дворазовий чемпіон Європи, срібний призер чемпіонату Світу, Романова (Задорожня) Н. – срібний призер чемпіонату Світу, Гурєєва Л. - срібний призер Олімпійських Ігор.

Закінчив факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту ім. К.Д. Ушинського в 1951 р. Нагороджений орденом «Знак Пошани», медаллю «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр.», «30 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр.», «40 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр.», «Ветеран праці» та знаком «Відмінник народної освіти України».

КУРИЛЬСЬКИЙ
Юрій Ісидорович
(08.08.1935- 01.01.2006)

Заслужений тренер УРСР. Народився в м. Одеса.

У 1956-1962 рр. - тренер спеціалізованої ДЮСШ №2 олімпійського резерву. Більше 20 років був старшим тренером жіночої команди «Буревісник» («Медин») Одеси – срібний призер чемпіонату СРСР 1983 р., бронзовий призер чемпіонату СРСР 1982 р., володар Кубку кубків Європейських країн 1983 р., переможець Кубка СРСР 1974 р., 1981 р., багаторазовий чемпіон та призер першості УРСР, чемпіон V (1971 р.) і VII (1979 р.) літньої Спартакіади УРСР, срібний призер IV (1967 р.) літньої Спартакіади УРСР. Тренер жіночої збірної команди УРСР – чемпіон Європи 1993 р. (Брно, Чехія), чемпіон Спартакіади народів СРСР 1975 р. (Баку), бронзовий призер Спартакіади народів СРСР 1971 (Москва), 1983 (Москва), 1986 (Ленінград), головний тренер збірної СРСР ДСТ «Буревісник» - срібний призер чемпіонату СРСР 1976 р., тренер жіночої збірної команди СРСР – чемпіон Всесвітньої Універсіади 1970 р. (Турін, Італія), 1973 р. (Москва), 1977 р. (Софія, Болгарія). Підготував більш ніж 20 майстрів спорту СРСР і майстрів спорту міжнародного класу, серед них: Козакова О., Рудовська (Тимофєєва) Л. - срібні призери Олімпійських Ігор, чемпіони Європи, Борисова Н., Кислякова О., Золотарева М. - срібні й бронзові призери чемпіонату СРСР, володарі Кубку кубків Європейських країн, Уварова Н., Кликова В., Копиленко Л. - чемпіони Європи серед молодіжних команд. Закінчив факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту ім. К.Д. Ушинського у 1955 р. З 1988 р. жив у м. Берлін (Німеччина).

Заслужений тренер УРСР, суддя Всесоюзної категорії. Кандидат медичних наук, доцент, автор більш ніж 150 наукових робіт, 25 винаходів та раціоналізаторських пропозицій з питань лікувальної фізкультури й спортивної медицини, основам спортивного тренування.

Народився в м. Одеса.

В 1935 р. у складі збірної команди Одеси — чемпіон першості школярів УРСР. Виступав за «Медик» - 1948-1952 рр., в 1953 р. - граючий тренер, чемпіон всесоюзних змагань ЦС «Медик». Старший тренер збірної чоловічої команди УРСР – чемпіон І (1956 р.) Спартакіади народів СРСР, тренер чоловічої команди «Буревісник» («Наука») Одеси – бронзовий призер чемпіонату СРСР 1954, 1955, 1957 рр., багаторазовий чемпіон та призер першості УРСР, чемпіон І (1956 р.) літньої спартакіади УРСР.

У 1940 р. студентом 3-го курсу Одеського державного медичного інституту ім. М.І. Пирогова був призваний у ряди Червоної Армії, де проходив службу у військах ППО. З перших днів Великої Вітчизняної війни воював на Ленінградському фронті. На початку 1943р. під м. Стара Русса був тяжко поранений у голову й обидві ноги. У 1943-1944 рр. після виписки з шпиталю обіймав посаду помічника лікаря-фізіотерапевта та голови міського комітету фізичної культури й спорту м. Чкалова. Після звільнення м. Одеси від фашистських загарбників у травні 1944 р. повернувся у своє рідне місто. У перші післявоєнні роки очолював міський спортивний комітет і обласну федерацію волейболу, одночасно продовжував навчання в медичному інституті. Закінчив Одеський державний медичний інститут ім. М.І. Пирогова у 1949 р.

У 1956-1987 рр. завідував кафедрою лікувальної фізкультури, лікарського контролю й фізичного виховання ОДМІ ім. М.І. Пирогова., 1987-2000 рр. - доцент кафедри. Підготував плеяду першокласних гравців, серед яких: Мондзолевський Г. - дворазовий чемпіон Олімпійських Ігор, багаторазовий чемпіон та призер першості Світу і Європи, Унгурс Е., Закржевський А. - бронзові призери чемпіонату Світу, Барський М., Салін В. - чемпіони Спартакіади народів СРСР 1956 р., Греков Ю., Титарчук С., Мандрика М., Яцкарь Г., Дідуля В., Шашкін А., Кисилев Б. - бронзові призери чемпіонату ССРСР, чемпіони та призери першості УРСР.

Нагороджений орденом «Вітчизняної війни І ступеня», медаллю «За перемогу над Німеччиною», «За бойові заслуги», «За трудову доблесть», «20 років перемоги у Великій Вітчизняній війні», «50 років Збройних сил СРСР», «За доблесну працю на відзначення 100-річчя від дня народження В.І. Леніна», «Відмінник охорони здоров'я», «Відмінник фізкультури й спорту».

ДЮЖЕВ
Олександр
Костянтинович
(08.09.1918-15.08.2006)

Заслужений тренер СРСР і УРСР.

Народився в м. Одеса.

Тренер чоловічої команди «Буревісник» (Одеса) — 1958-1964 рр. – срібний призер чемпіонату СРСР 1961 р., чемпіон УРСР 1958 р., 1960 р., срібний призер ІІІ літньої (1963 р.) Спартакіади УССР, володар Кубка УССР 1962 р., у 1961-1963 рр. тренер чоловічої збірної УРСР, що на ІІІ (1963 р.) Спартакіади народів СРСР зайняла 4-е місце. До 1958 р. працював у спеціалізованій ДЮСШ №2 (серед його вихованців майстри спорту СРСР, чемпіони й призери першості СРСР і УРСР, чемпіони Спартакіади народів СРСР Шнюков В., Тищенко А., Трофимов Ю., Присадський Є. та ін.). Підготував Сибірякова Е. - дворазового чемпіона Олімпійських Ігор, Лапинського Є. - чемпіона Олімпійських Ігор, чемпіона Європи, володаря Кубка Світу.

Студент юридичного факультету Одеського державного університету ім. І.І. Мечникова – був репресований у 1952 р., у 1954 р. - реабілітований. В 1965-1975 рр. – заступник голови спортивного комітету при Одеському облвиконкомі, 1976-1981 рр. - заступник директора Одеського Палацу спорту.

У 1982 р. емігрував у США.

ЩУРОВЕЦЬКИЙ
Бернард Маркович
(11.03.1930-11.09.1999)

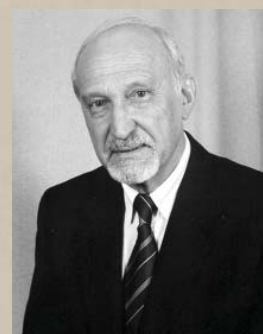
Заслужений тренер УРСР, суддя всесоюзної категорії, майстер спорту СРСР.

Народився 23.03.1937 р. у м. Владивосток.

Виступав за «Буревісник» («Наука») Одеси - 1954-1959 рр., ампула - нападник І темп. Багаторазовий чемпіон та призер першості УРСР, бронзовий призер чемпіонату СРСР 1957 р., чемпіон І (1956 р.) літньої Спартакіади УРСР.

У 1959-1963 рр. - викладач фізичного виховання Одеського державного медичного інституту ім. М.І. Пирогова, тренер чоловічої збірної команди інституту з волейболу - багаторазовий переможець Спартакіади медичних вузів УРСР і СРСР, 1964-1972 р.р. – завідувач навчально-спортивним відділом дорожньої ради ДСТ «Локомотив» Одесько-Кишинівської залізниці, потім голова райради ДСТ «Локомотив» м. Одеси, 1973-1974 р.р. – тренер національної команди з волейболу республіки Ліван, 1975-1985 рр. - другий тренер жіночої команди «Медин» (Одеса) – володар Кубка кубків Європейських країн 1983 р., срібний призер чемпіонату СРСР 1983 р., бронзовий призер 1982 р., 1986-1994 рр. - директор спеціалізованої спортивної школи з волейболу обласної ради ДСТ «Буревісник». Нагороджений медаллю «За трудову доблесть».

Закінчив заочне відділення факультету фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту ім. К.Д. Ушинського у 1964 р. Проживає в м. Одеса.

ДІДУЛЯ
Віктор Миколайович

В'ЯЗОВСЬКИЙ
Михайло Григорович

Заслужений тренер СРСР і УСРС, суддя Всесоюзної категорії.

Народився 21.11.1929 р. в м. Одеса.

Виступав за команду «Буревісник» («Наука») Одеси в 1949-1954 рр., в 1954-1957 рр. – капітан збірної команди Молдовської СРСР, ампула – зв'язковий. В 1958-1972 рр. – працював з чоловічими командами у ДСТ «Авангард» та «Динамо» (Одеса), 1973-1978 рр. – головний тренер чоловічої команди «ЧГС» («Політехнік») Одеси – володар Кубка СРСР 1976 р. (Сочі), 1978-1984 рр. – тренер дублюючого состава жіночої команди «Медин», 1985-1990 рр. головний тренер команди «Медин» (Одеса) – срібний призер чемпіонату СРСР 1983 р., бронзовий призер чемпіонату СРСР 1982 р., володар Кубка кубків Європейських країн 1983 р., володар Кубка СРСР 1983 р., 1990-1992 рр. – тренер-консультант клубу «Цервена Звезда» (Белград, Югославія), 1992-1999 – тренер жіночих клубних команд Ізраїлю.

Закінчив юридичний факультет Одеського державного університету ім. І.І. Мечникова у 1954 р. Підготував у збірну команду СРСР Шкурнову (Позднякову) О. – олімпійську чемпіонку 1988 р.

Проживає в Німеччині.

ФІЛІШТИНСЬКИЙ
Ігор Дмитрович

Заслужений тренер України, майстер спорту СРСР, член збірної команди УРСР. Народився 31.05.1958 р. у м. Бар Вінницької області.

Виступав за команду «Політехнік» (Одеса) – 1978-1986 рр., ампула – зв'язковий. Срібний призер Всесвітньої Універсади 1985 р. (Японія), бронзовий призер VIII Спартакіади народів СРСР 1983 р. У сезоні 1984-1985 рр. входив до списку 24 кращих волейболістів СРСР.

Закінчив Одеський інженерно-будівельний інститут у 1981 р. На тренерській роботі з 1988 р. Головний тренер жіночої команди «Джинестра» (до 2005 р. – «Медин», «Январка», «Краян», «Динамо-Джинестра») – чемпіон України 2001-2004 рр., срібний призер України 1996, 2000, 2005 рр., бронзовий призер 1991, 1993, 1999 рр., володар Кубка України 2001-2003 рр., чемпіон Х літньої Спартакіади УРСР, бронзовий призер Кубка Європи Топ команд 2001 р. Головний тренер жіночої збірної команди України 1996-1998 рр., 2003-2005 рр. В чемпіонаті Європи 1997 р. збірна зайняла 7-е місце, на Олімпійських Іграх в Атланті (США) в 1996 р. збірна України посіла 9-12 місце. У 1994 р. одержав Міжнародний сертифікат тренерів першої категорії. Підготував 6 майстрів спорту міжнародного класу, більш ніж 30 майстрів спорту України. У сезоні 2006-2007 рр. – тренер команди суперліги Росії «Індезіт» (Липецьк). З 2008 р. – тренер жіночої команди вищої ліги Росії «Імпульс» м. Вологодонськ.

БОРОДАЄНКО
Євген Миколайович

Майстер спорту СРСР.

Тренер збірної чоловічої команди України 2006 р., яка брала участь у відбіркового турнірі з чемпіонату світу, тренер збірної команди юніорів України (з перервами) в 1994-1999 рр.

Виступав за команду «Автомобіліст» (Дніпропетровськ) в 1972-1977 рр., «Політехнік» (Одеса) в 1977-1983 рр. В 1983-2002 рр. – тренер чоловічої команди «Політехнік» («Торпедо», «Дорожник-СКА», «Феміда») Одеси – чемпіон України 1997-1999 рр., срібний призер України 1996 р., 2000 р., бронзовий призер 1993-1994 рр., володар Кубка України 1996 р. В 2002-08 рр. – тренер команди «Азот» (Черкаси) – чемпіон України 2006 р., срібний призер 2007 р., бронзовий призер 2002 р., 2005 р., 2008 р.

Народився 21.04.1955 р. в м. Коканд (Узбецька РСР).

ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСТЬ

АГАСЬЯНЦ
Владислав
Андроникович

Заслужений тренер УРСР.

Народився 22.06.1939 р. у Ленінградській області.

Закінчив у 1964 р. Харківський державний педагогічний інститут ім. Г.С. Сковороди, факультет фізичного виховання. З 1964 р. до 1965 р. працював асистентом на кафедрі спортивних ігор Кам'янець-Подільського педагогічного інституту. У 1965–1993 рр. – старший тренер ДЮСШОР у м. Полтаві, відділення волейболу. З 1993 р. до 2001 р. – старший тренер СК «ГАРТ». У 1985 р. Федерацією волейболу України був визнаний кращим тренером України з волейболу.

Нагороджений медаллю «Ветеран праці» та знаком «Відмінник народної освіти».

Підготував плеяду першокласних гравців, серед яких: Кузнецов А. – чемпіон Європи та світу, срібний призер Олімпійських ігор (Сеул, Корея), капітан ЦСКА (Москва) та збірної СРСР; Шадчин О. – чемпіон Європи та світу; Смирнов О. – чемпіон Європи та світу; Долгін Ю. – чемпіон Європи; Авраменко Д. – чемпіон Європи; Черкасов О. – чемпіон Європи та понад 25 майстрів спорту.

Проживає у м. Полтаві.

Заслужений майстер спорту СРСР.

Срібний призер Олімпійських ігор, володар Кубка Світу, чемпіон Світу та Європи, володар Кубка Європейських чемпіонів, багаторазовий переможець першості та Кубка СРСР, кращий гравець світу та Європи 1991 р. та 1993 р. Капітан збірної команди СРСР та Росії. Свої перші кроки у волейболі він зробив під керівництвом тренера Богданова Ю.Г. у ДЮСШ № 2 м. Полтава.

**КУЗНЕЦОВ
Андрій**

(00.00.0000-30.12.1994)

Заслужений тренер УРСР.

Народився 09. 08. 1944 р. у с. Гришино Сумської області.

З 1972 – 2009 рр. працює тренером в полтавській СДЮШОР № 2

Підготував більш ніж 15 майстрів спорту серед яких Абрамов Сергій (чемпіон Європи серед юнаків), Авраменко Дмитро (призер чемпіонату світу серед юніорів), Грицюта Юрій (володар Кубка СРСР) та майстрів спорту міжнародного класу - Онішко Андрій, Адамець Андрій, Пасажин Микола (володарі Кубка ЄКВ).

Закінчив фізико - математичний факультет Полтавського Державного педагогічного інституту ім. В.Г. Короленко у 1970 р.

Проживає в м. Полтава.

**ОФАТ
Анатолій Іванович**

СУМСЬКА ОБЛАСТЬ

Заслужений майстер спорту СРСР.

Народився 10.04.1921 року в с. Терни Глухівського району Сумської області. З 1928 р. до 1930 р. навчався у школі № 1 м. Глухова, де і розпочав свою спортивну біографію.

Виступав за команди «Спартак» (Москва), ВІМЧА (Військовий інститут іноземних мов Червоної армії) – 1945-1946 рр., ЦДЧА (Центральний дім Червоної армії) – 1947-1951 рр., 1953-1954 рр. ВПС МВО (Військово-повітряні сили Московського військового округу) – 1952 р., ЦСК МО (Центральний спортивний клуб Міністерства оборони СРСР з 1955 р.

Костянтин Рева – восьмиразовий чемпіон СРСР, чемпіон світу 1948 р. та 1952 р., чемпіон Європи 1950-1951 рр., бронзовий призер чемпіонату світу 1956 р.

Його спортивну біографію прикрашають чотири чемпіонські дипломи, завойовані на світових фестивалях молоді у Празі, Бухаресті, Берліні та Будапешті. Він був і залишається неповторним у майстерності до сьогоднішнього дня. У Нідерландах (м. Горрендай) 5 грудня 1952 року засновано клуб, який носить ім'я «Рева».

Проте, куди б не закинула доля видатного майстра, він завжди пам'ятав батьківщину, свій рідний край, і з подякою благословив волейбольний турнір свого імені, який проводиться у м. Глухові з 1996 року.

У кінці 2000 року Міжнародна федерація волейболу підвела підсумки конкурсу «Кращі ХХ століття». У номінації «Кращий гравець» переміг К. Рева.

У 2002 році в м. Глухові засновано громадську організацію «Волейбольний клуб ім. К. Реви».

У жовтні 2005 року ім'я Костянтина Реви занесене до «Залу слави» найвидатніших волейболістів світу - на батьківщині гри волейбол у США (м. Халіоке).

14 квітня 2006 року, на честь 85-річчя з дня народження видатного спортсмена, на фасаді школи № 1 м. Глухова, у якій він навчався, відкрито меморіальну дошку. У квітні 2008 року, під час проведення Х ювілейного турніру пам'яті К. Реви, на подвір'ї школи № 1 учасники змагань посадили алею на честь найкращого волейболіста ХХ століття.

Нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора, Червоної Зірки, Вітчизняної війни та чисельними медалями.

**РЕВА
Костянтин
Кузьмич**

(10.04.1921 – 01.09.1997)

ТЕРНОПІЛЬСКА ОБЛАСТЬ

ВОВЧАНСЬКИЙ
Іван Федорович

Заслужений тренер України.
Народився 14.02.1956 р. у с. Вовче Турківського району Львівської області.
У 1979 р. закінчив Республіканський технікум фізичної культури м. Івано-Франківська, у 1993 р. - Тернопільський державний педагогічний інститут.
У 1979-1991 рр. - тренер Долинської ДЮСШ Івано-Франківської області.
У 1991-2002 рр. - тренер ВК "Надзбруччя" (Тернопіль).
З 2002 року тренер ВК "Галичанка" (Тернопіль).
Виховав МСМК України, 9 майстрів спорту України.

РОМАНОВИЧ
Андрій Васильович

Народився 06.09.1972 р. у с. Колиндяни Чортківського району Тернопільської області.
У 1993 р. з відзнакою закінчив Тернопільський державний педагогічний інститут.
1998-1999 рр. - тренер команди "Осмос-Днепр" (Могильов, Білорусь).
1999-2001 рр. - старший тренер команди "Атлант" (Барановичі, Білорусь).
З 2001 р. - головний тренер ВК "Галичанка" (Тернопіль).
2007 р. - головний тренер юніорської збірної України (дівчат 1988-89 р.н.).
2007-2008 рр. - тренер жіночої національної збірної України.
Чемпіон Республіки Білорусь (2000 р.), срібний призер та володар Кубка РБ (2001 р.), чемпіон Європи серед студентських команд (2002р., Афіни), срібний призер чемпіонату України (2005-2006 рр.), бронзовий призер чемпіонатів України (2007-2008 рр., 2008-2009 рр.), володар Кубка України 2004 р., 6-те місце на Чемпіонаті світу серед юніорів дівчат 1988-89 р.н. дівчат.
Підготував 10 майстрів спорту України.
З листопада 1992 р. тренер ВК "Галичанка".

ХАРКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

ПОЯРКОВ
Юрій Михайлович

Член збірної команди УРСР, СРСР, заслужений майстер спорту, ампуа – зв'язковий. Народився 10.02.1937 р. у м. Харкові. Виступав за команди „Буревісник”, «Локомотив» (Харків). Капітан збірної СРСР. Чемпіон Олімпійських ігор 1964 р. (Токіо, Японія), 1968 р. (Мехіко, Мексика), бронзовий призер Олімпійських ігор 1972 р. (Мюнхен, Німеччина), чемпіон світу 1960 р. (Ріо-де-Жанейро, Бразилія), де за дуже сильну бокову подачу був названий „людиною-катапультою”. Чемпіон світу 1962 р. (Москва), чемпіон Європи 1963 р. (Італія), 1967 р. (Туреччина). У 2008 р. став членом світового «Залу слави» найвидатніших волейболістів світу у США (м. Холіоке) за видатні досягнення у спорті в періоді двох олімпійських циклів 1964-1968 рр. Закінчив факультет фізичного виховання Харківського державного педагогічного інституту ім. Г.С. Сковороди (1959 р.), де нині працює професором, завідувачем кафедри спортивних ігор. За видатні успіхи та спортивні досягнення нагороджений двома орденами СРСР «Знак пошани» та орденом України «За заслуги» II та III ступенів. Почесний громадянин міста Харкова та області. Тренери – заслужений тренер України Пономаренко В. С. (Харків), заслужений тренер СРСР Титар В. А. (Харків). Тренери збірної СРСР – заслужений тренер СРСР Ахведіані Г. О. (Москва), заслужений тренер СРСР Чесноков Ю.Б. (Москва). Проживає у м. Харкові.

ВЕНГЕРОВСЬКИЙ
Юрій Наумович
(00.00.0000-30.12.1994)

Заслужений тренер України. Народився у м. Харкові. Закінчив вищу школу тренерів при Державному інституті фізичної культури України в 1939 р., отримавши кваліфікацію тренера 1-ої категорії. Виступав за команду «Медик» до 1949 р. Тренерську роботу розпочав у 1936 р. у ДСТ «Червоний кондитер» очоливши волейбольну секцію. З 1938 по 1941 рр. - викладач відділу фізичного виховання Харківського Палацу піонерів. Тренер ДСТ «Динамо» - 1944 - 1946 рр., старший тренер ДСТ «Медик» - 1947 - 1951 рр., викладач ДСТ «Наука» Харківського державного університету ім. О.М. Горького – 1951 - 1965 рр., тренер команди «Наука» згодом «Буревісник» - 1954 - 1957 рр., старший тренер «ДБК-1» з 1966 по 1973 рр. Більшу частину свого життя починаючи з 1951 по 1979 рр. працював тренером Міського відділу народної освіти. Виховав плеяду спортивних зірок серед яких: Ю. Поярков - чемпіон Олімпійських ігор 1964 р. (Токіо, Японія), 1968 р. (Мехіко, Мексика), бронзовий призер Олімпійських ігор 1972 р. (Мюнхен, Німеччина), чемпіон світу 1960 р. (Ріо-де-Жанейро, Бразилія), чемпіон світу 1962 р. (Москва), чемпіон Європи 1963 р. (Італія), 1967 р. (Туреччина) та Ю. Венгеровський - бронзовий призер молодіжної першості Європи (1958 р.), чемпіон Олімпійських ігор 1964 р. (Токіо, Японія), чемпіон світу 1962 р. (м. Москва), володар Кубка світу 1965 р. (Варшава, Польща), бронзовий призер чемпіонату світу 1966 р. (Прага, Чехословаччина), чемпіон Всесвітніх студентських ігор (1967 р.).

ЕСИПЕНКО
Олексій Григорович
(1910-1981)

Заслужений майстер спорту, заслужений тренер України, суддя всесоюзної та міжнародної категорії, учасник великої вітчизняної війни. Народився в 1910 р. у м. Харкові. Призер чемпіонатів СРСР 1933 – 1936 рр. Судив чемпіонати світу 1952 р., 1962 р. та велику кількість всесоюзних змагань. Був обраний головою Харківської обласної ради ДСТ «Спартак». Протягом 20 років вів активну громадську роботу як голова президії федерації волейболу Харківської області та суддівської колегії.

Заслужений майстер спорту, суддя ВК та МК.

Народився 1.04. 1905 р. у м. Харкові.

Засновник перших волейбольних команд та клубів на Харківщині, самовідданий спортивний організатор.

ШЕЛЕКЕТІН
Георгій Іванович

Народився 24.06.1954 р. у м. Харкові.

Тренер молодіжної збірної України – 1994 р. та 2009 р.

Кращі досягнення: у 1995 р. вивів команду «Юридична академія» (Харків) до суперліги чемпіонату України, у 1999 р. ВК здобула Кубок України. Збірна команда Харківської області отримала 1-ше місце на Всеукраїнських літніх молодіжних іграх 2006 р., 2-ге місце на чемпіонаті Європи серед поліцейських – міліцейська збірна України.

Виховав понад 50 майстрів спорту.

У 1977 р. закінчив Харківський автошляховий інститут, у 1986 р. - Харківський державний педагогічний інститут ім. Г.С. Сковороди.

Тренує команду вищої ліги чемпіонату України з волейболу «Буревісник» (Чернігів).

Проживає у м. Чернігові.

БЛАГОДАРНИЙ
Микола Петрович

Заслужений тренер України. Народився 19.08.1940 р. у м. Миколаєві. Багаторазовий переможець чемпіонату України серед юніорів.

Закінчив у 1965 р. факультет фізичного виховання, анатомії та фізіології людини Миколаївського педагогічного інституту. У 1965–1980 рр. працював старшим тренером ДЮСШ № 1 м. Миколаєва.

Підготував до збірної команди СРСР Гіленбурга Альберта (заслужений майстер спорту СРСР, чемпіон Європи), Воронкова Павла (майстер спорту міжнародного класу, чемпіон Європи), Гордієнка Олександра (майстер спорту міжнародного класу), Федяєва Сергія (майстер спорту міжнародного класу), Кіселя Сергія (майстер спорту міжнародного класу МСМК), Побережченка Сергія (майстер спорту СРСР та заслужений тренер України). Усього понад 60 майстрів спорту. З 1980 р. працює старшим тренером у Харківському обласному училищі фізичного виховання та спорту.

Проживає в м. Харкові.

БОМШТЕЙН
Володимир Давидович

Заслужений тренер України.

Народилася 27.09.1933 р. у м. Харкові.

Закінчила залізничний технікум (1953 р.) та Харківський державний педагогічний інститут ім. Г. С. Сковороди (1958 р.).

Працювала інструктором-викладачем в Дорожній раді «Локомотив» Південної залізниці (1959 р.).

Підготувала майстрів спорту СРСР та України: Бельченко С., Никольченко І., Білий К., Зябліцев І., Отенко Є., Костюк М., Свистун А., Разиньков І., Грюк В.

Один із відомих вихованців - Роман Яковлев (кращий гравець Кубка світу 2002 р.).

Нагороджена медаллю «За трудову відмінність».

КОРЕНКО
Любов Михайлівна
(27.09.1933 - 13.09.2007)

ЛІХНО
Леонід Павлович
(20.05.1941–27.12.2002)

Майстер спорту СРСР, заслужений тренер України, заслужений працівник фізичної культури та спорту України. Народився в м. Харкові. Виступав за команди «Буревісник», СКА «Київ», ДСК (Харків) у складі якої двічі стає володарем Кубка УРСР (1972-1973 рр.) та бронзовим призером Кубка СРСР (1973р.), «Локомотив» (Харків) – капітан та граючий тренер (1973 р.). З 1975 року обіймає посаду старшого тренера команди майстрів «Локомотив» (Харків). Під його керівництвом команда стає чемпіоном УРСР 1976 р. та бронзовим призером чемпіонату СРСР 1978 р. У 1975 р., 1979 р., 1983 р. - головний тренер збірної команди чемпіонів світу серед залізничників на базі команди «Локомотив» (Харків). У 1978 р. - головний тренер молодіжної команди СРСР (чемпіон Європи 1979 р.). Головний тренер 2-ої збірної команди СРСР та головний тренер збірної України (1980 - 1984 рр.), тренер збірної команди Сирії (1986 р.); У 1990 р. повертається до «Локомотиву» на посаду головного тренера команди майстрів. Під його керівництвом волейбольна команда п'ять разів ставала чемпіонами України. У 1994 р. йому присвоєно звання «Почесний залізничник». З 1996 р. головний тренер збірної команди України, яка зайняла 10-те місце на чемпіонаті світу 1998 р. Закінчив Харківський державний університет. Підготував плеяду гравців, які залучалися до збірних команд СРСР та України - Абрамов С., Смірнов А., Іваненко Г., Чухраєв П., Лопін Н., Дьяченко А., Падалка Н., Федоров С., Іванов А., Долгін Ю., Павлов О., Андрієнко І., Орда С., Гудима В., Татаринцев В., Титаренко В., Дегтев І., Киктив В., Щавинський С., Доляченко В., Оніпко А., Коновалов Д., Чміль Р.

МАТУШЕВАС
Василіус Леонтійович
(1945-1989)

Чемпіон Олімпійських ігор 1968 р. (Мехіко, Мексика), срібний призер Кубка світу 1969 р., Універсіади (Турін, Італія).

ПОБЕРЕЖЧЕНКО
Сергій Володимирович

Заслужений тренер України, майстер спорту. Народився 14.06.1965 р. у с. Софієвка Первомайського району Миколаївської області. У 1982 р. закінчив ХОСШІСП (спорт-інтернат). У 1988 р. закінчив ХІМЕСГ (Інститут механізації електрифікації сільського господарства). У 2002 р. закінчив ХДАФК (Академія фізичної культури). Майстер спорту з 1984 р. (1-ше місце у складі молодіжної збірної СРСР на чемпіонаті Європи). Заслужений тренер України з 2004 р. (1-ше місце у Європейському топ-кубку клубних команд, «Локомотив» (Харків)). Як гравець: 1985 р. - І місце на чемпіонаті світу – молодіжна збірна СРСР. 1986 р. – І місце на Спартакіаді народів СРСР. 1987 р. – І місце на чемпіонаті світу серед залізничників. З 1983 року грав за «Локомотив» (Харків). У 1990 р. та у 1995 р. грав за Югославський клуб "Ribnica" (Краєво). У 1991 р. грав за французький клуб «V.B.C. Riom». Чемпіон України 1994-1996 рр. Як тренер: Чемпіон України 2003-2004 рр. Володар Кубка України 2003 р., фіналіст Кубка топ-команд Європи. Володар Кубка топ-команд Європи 2004 р. У 2005 р. працював у команді «Динамо-2» (Москва). У сезоні 2008-2009 рр. - головний тренер команди «Автомобіліст» (Санкт-Петербург) – 1-ше місце у вищій лізі «Б» чемпіонату Росії.

ПОНОМАРЕНКО
Володимир
Степанович
(17.10.1918 – 25.01.1990)

Заслужений тренер України. Народився у м. Харкові. Закінчив вищу школу тренерів при Державному інституті фізичної культури України в 1939 р., отримавши кваліфікацію тренера 1-ої категорії. Виступав за команду «Медик» до 1949 р. Тренерську роботу розпочав у 1936 р. у ДСТ «Червоний кондитер» очоливши волейбольну секцію. З 1938 по 1941 рр. - викладач відділу фізичного виховання Харківського Палацу піонерів. Тренер ДСТ «Динамо» - 1944 - 1946 рр., старший тренер ДСТ «Медик» - 1947 - 1951 рр., викладач ДСТ «Наука» Харківського державного університету ім. О.М. Горького – 1951 - 1965 рр., тренер команди «Наука» згодом «Буревісник» - 1954 - 1957 рр., старший тренер «ДБК-1» з 1966 по 1973 рр. Більшу частину свого життя починаючи з 1951 по 1979 рр. працював тренером Міського відділу народної освіти. Виховав плеяду спортивних зірок серед яких: Ю. Поярков - чемпіон Олімпійських ігор 1964 р. (Токіо, Японія), 1968 р. (Мехіко, Мексика), бронзовий призер Олімпійських ігор 1972 р. (Мюнхен, Німеччина), чемпіон світу 1960 р. (Ріо-де-Жанейро, Бразилія), чемпіон світу 1962 р. (Москва), чемпіон Європи 1963 р. (Італія), 1967 р. (Туреччина) та Ю. Венгеровський - бронзовий призер молодіжної першості Європи (1958 р.), чемпіон Олімпійських ігор 1964 р. (Токіо, Японія), чемпіон світу 1962 р. (м. Москва), володар Кубка світу 1965 р. (Варшава, Польща), бронзовий призер чемпіонату світу 1966 р. (Прага, Чехословаччина), чемпіон Всесвітніх студентських ігор (1967 р.).

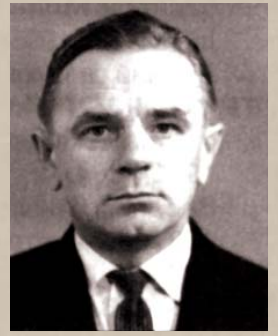
Заслужений тренер СРСР.

Народився у м. Харкові.

Працював завідувачем кафедри спортивних ігор та тренував команду Харківського Державного педагогічного інституту (неодноразових переможців змагань серед педагогічних вузів СРСР). Згодом і до кінця свого життя обіймав посаду завідувача підготовчого відділення (ХДПІ).

Головний тренер команди «Буревісник» (Харків) - однієї із сильніших команд 70 - їх років (багаторазових переможців чемпіонатів СРСР та УРСР), тренер збірної команди УРСР (срібний призер Спартакіади профспілок СРСР 1965 р. - II місце).

Підготував плеяду гравців, які залучалися до збірних команд СРСР та УРСР серед яких: Поярков Ю., Венгеровський Ю., Матушевас В. (Олімпійські чемпіони), та кандидатів збірної команди СРСР – Мокрушева В., Веремієнко В., та виховав одного з кращих тренерів - Ліхно А. П. (майстер спорту СРСР, заслужений тренер України, заслужений працівник фізичної культури та спорту України, тренер молодіжної збірної СРСР та збірної України).

ТИТАРЬ
Василь Андрійович
(15.01.23–00.00.1998)

ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСТЬ

Заслужений тренер України, майстер спорту СРСР, ампула – зв'язковий.

Народився 25.06.1961 р. у м. Белгороді (Росія).

Виступав за команди «Технолог» (Белгород), «Азот» (Черкаси).

Неодноразовий призер чемпіонатів України.

Головний тренер, тренер національної збірної України з 1997 року.

Під керівництвом Голотова С.І. команда «Круг» (Черкаси) шість разів виборювала звання чемпіона України, вісім – Кубок України, а збірна області під його керівництвом тричі ставала чемпіоном Всеукраїнських ігор.

Закінчив Белгородський технологічний інститут будівельних матеріалів. Підготував Савенчук О., Дєдкову В. – чемпіонів Європи серед юніорів (2005 р.).

Тренер – Венгеровський Ю.В.

ГОЛОТОВ
Сергій Іванович

ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Заслужений тренер України.

Народився 19.02.1973 р. у м. Чернігів.

З 1998 - 2006 рр. – тренер-викладач ДЮСШ «Чернігівбуд»

2005 – 2006 рр. - головний тренер збірної команди юнаків з пляжного волейболу.

2006 р.- 2 місце Чемпіонат Європи з пляжного волейболу серед юнаків до 18 р. (Братислава, Словаччина), володар Кубка України серед чоловіків з пляжного волейболу.

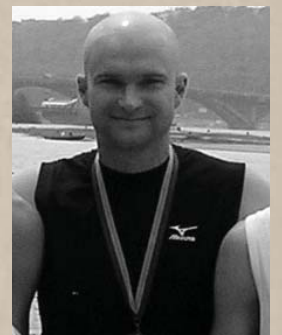
Закінчив Чернігівський державний педагогічний університет у 2001 р.

Перший тренер - Шурхал М. І.

З 2006 – тренер-викладач Чернігівської обласної дитячо-юнацької спортивної школи.

Підготував майстра спорту міжнародного класу з пляжного волейболу Остапенка Павла.

Проживає в м. Чернігів.

БОГДАН
Дмитро
Миколайович